

SA wasdee ctuary

Vol 59 : 1Q21

ฉบับที่ 59 ประจำไตรมาสที่ 1 ปี 2564

Sponsored by

Society of Actuaries of Thailand (SOAT)

WE ARE THE FIRST THAI ACTUARIAL CONSULTING FIRM

founded and managed by qualified Thai actuary.

At Team Excellence Consulting, an extensive expertise of our 3 senior FSAs with almost 100 years combined in experiences enables us to offer various actuarial consulting solutions upon business needs and regulatory requirements.

WHY CHOOSE US

- Independent advice
- Integration of actuarial fundamental & upgraded tools and technologies
- Extensive actuarial expertise and 25+ years experience of our senior FSA consultants
- True understanding of local needs
- Global actuarial consulting network – APACS/GLOBACS

CONNECT WITH US, SCAN HERE!

We are here to help you adapt to a changing insurance market and position your businesses for a better future success. **Contact us today!**

Suteam Pattaramalai
FSA, FSAT

Experienced in actuarial accounting by applying various actuarial valuation tools, methods and models in measurements required by several international Financial Reporting Standards e.g. IAS19, ASC715, IFRS13, IFRS2, IFRS15, IFRS17, etc. Only IAS19 service alone, Suteam certified more than 500 clients+ in the past 10 years.

Suchin Pongpuengpitack
FSA, FSAT

Appointed a Chief Actuary in a leading life insurance company in Thailand with more than 25 years of experience in valuation under various reporting basis (e.g. NPV, GPV, USGAAP, IFRS17, EV etc.), capital analysis and management and actuarial assumptions development.

Suwaphand Sangprakal
FSA, FSAT

Served as a Marketing and Business Actuary with experienced working with 6 international life insurance companies for 30 years in various actuarial and management roles, including pricing, valuation, capital management and actuarial related matters in operation, investment and senior management.

ฉบับที่แล้ว ผมได้เขียนเกริ่นถึงที่มาที่ผมตัดสินใจนำเนื้อหาของ The Top Job Secret มาเผยแพร่ในสวัสดีแอดซัวร์ ซึ่งเหตุผลหลักๆ คือ กระแสที่ได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีจาก ภาคพิเศษ อย่าง “บันทึกลับเมื่อสมัยไปทำงานที่ฮ่องกง” ที่เป็นภาคคั่นระหว่าง The Top Job Secret ภาค 1 และ ภาค 2 ที่นำออกมาให้อ่านก่อนหน้า ในสวัสดีแอดซัวร์ ฉบับที่ 48 ฉบับที่ 50 ฉบับที่ 52 และ ฉบับที่ 53 (รวมทั้งหมด 4 ตอน)

และเพราะ The Top Job Secret ภาค 1 นั้นเป็นการเขียนที่ขายลิขสิทธิ์ให้กับสำนักพิมพ์เมื่อ 10 ปีที่แล้วไป ก็เลยต้องใช้เวลาดำเนินเรื่องนาน กว่าที่จะขออนุมัติให้นำมาเผยแพร่ให้ทุกคนได้อ่านกันฟรีได้

เรื่องราวของ สวัสดีแอดซัวร์ ฉบับที่ 59 นี้ เป็นเนื้อหาที่ต่อจากฉบับที่ 58 โดยเราจะมาต่อกันที่ “กว่าจะมาเป็นแอดซัวร์ - ภาคแห่งการตัดสินใจ” ซึ่งหลายคนคงจะทราบเรื่องหลักการของการทำ Decision Making ที่มีกันอยู่ในตำราเป็นอย่างดีแล้ว แต่พอถึงเวลาที่ต้องตัดสินใจกับชีวิตของตัวเองจริงๆ แล้วมันให้ความรู้สึกคนละอย่างกันเลยลองมาอ่านและติดตามเนื้อหาในตอนนี้ได้ครับ

และเมื่อตัดสินใจแล้ว ก็ต้องตัดสินใจแล้วกันต่อไปกับสิ่งที่ตัดสินใจ จึงเป็นที่มาของเนื้อหาถัดไปที่ชื่อว่า “กว่าจะมาเป็นแอดซัวร์ - ภาคแห่งการตัดสินใจ” ซึ่งผมอยากให้ได้ลองอ่านกันดูครับ ว่าเทคนิคในการตัดสินใจของผมนั้น

Hello
from
Editor!

พิเชฐ เจียรธนณีทวีสิน (ทอมมี่)
บรรณาธิการ

เป็นอย่างไร วิธีคิดในแง่บวกในการจัดสรรเวลาอ่านหนังสือ รวมถึงเวลาที่สลับตักนั้นแต่ละคนก็มีวิธีเลือกใจกันคนละอย่าง ซึ่งสำหรับคนที่ไม่เคยสลับตัก แล้วมาสลับตักกับการสลับเป็นนักคณิตศาสตร์ประกั้นท้ายนั้นก็คงมีอึ้งกันบ้างเป็นธรรมดา

วารสารฉบับนี้ มีไว้เพื่อให้ “สมาชิกของสมาคมนักคณิตศาสตร์ประกั้นท้าย” และ “บุคคลทั่วไป” ที่สนใจเรื่องราวความรู้ที่เกี่ยวข้องกับระบบการเงินของสวัสดิการในสังคม ซึ่งสามารถดาวน์โหลดสวัสดีแอดซัวร์ย้อนหลังได้ที่ www.soat.or.th

แล้วอย่าลืมติดตาม สวัสดีแอดซัวร์ 60 ซึ่งเป็นเนื้อหาตอนจบที่ต่อเนื่องจากฉบับนี้นะครับ

CONTENTS

ฉบับที่ 59/2564

- 04 - ก้าวไปกับสมาคมแอดซัวร์ไทย
- 08 - กว่าจะมาเป็นแอดซัวร์ - ภาคแห่งการตัดสินใจ
- 20 - กว่าจะมาเป็นแอดซัวร์ - ภาคแห่งการตัดสินใจ

สมาคมนักคณิตศาสตร์ประกันภัยแห่งประเทศไทย ขอแสดงความเสียใจอย่างสุดซึ้ง ในการสูญเสีย
ดร.อภีร์รักษ์ ไทพัฒน์กุล อดีตนายกสมาคมฯ กรรมการ และที่ปรึกษา ผู้ซึ่งได้สร้างคุณูปการ และให้
ความช่วยเหลือแก่สมาคมฯ มาโดยตลอด ทั้งยังเป็นบุคคลสำคัญของวงการนักคณิตศาสตร์ สมาคมฯ
ขอไว้อาลัย และตั้งจิตอธิษฐาน ขอให้ดวงวิญญาณของ ดร.อภีร์รักษ์ ไทพัฒน์กุล สู่สัมปรายภพ

ตำแหน่งในสมาคมฯ ดังนี้

พ.ศ. 2518-2521	กรรมการสมาคมฯ
พ.ศ. 2522-2523	อุปนายกสมาคมฯ
พ.ศ. 2527-2528	นายกสมาคมฯ
พ.ศ. 2533-2535	ที่ปรึกษาสมาคมฯ
พ.ศ. 2536-2537	กรรมการสมาคมฯ
พ.ศ. 2540-2541	นายกสมาคมฯ
พ.ศ. 2547-2550	ที่ปรึกษาสมาคมฯ
พ.ศ. 2551-2552	ที่ปรึกษาสมาคมฯ

ก้าวไปกับ สมาคมแอกเชอวารีไทย

ผลการดำเนินงานคณะกรรมการสมาคมฯ

1. คุณพิเชฐ เจียรมณีทวีสิน นายกสมาคมฯ และ คุณนิติพงษ์ ปรีชญาณิมิต อุปนายกสมาคมฯ เข้าร่วมการประชุมคณะทำงานขับเคลื่อนนโยบายมาตรฐานการทำงานของนักคณิตศาสตร์ประกันภัยครั้งที่ 2/2563 ในวันศุกร์ที่ 13 พฤศจิกายน 2563 เวลา 13.30 - 15.00 น. ณ ห้องประชุม 201 ชั้น 2 อาคารสำนักงาน คปภ.

2. คุณพิเชฐ เจียรมณีทวีสิน นายกสมาคมฯ เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการสภาธุรกิจประกันภัยไทย ครั้งที่ 3/2562-64 ในวันจันทร์ที่ 16 พฤศจิกายน 2563 เวลา 14.00- 16.00 น. ณ ห้องประชุม 701 ชั้น 7 สมาคมประกันวินาศภัยไทย

3. คุณพิเชฐ เจียรมณีทวีสิน นายกสมาคมฯ คุณนิติพงษ์ ปรีชญาณิมิต อุปนายกสมาคมฯ และคุณธัญพ เหล่าสุขศรีงาม กรรมการสมาคมฯ เข้าร่วมประชุมกับ The Casualty Actuarial Society (CAS) เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และสนับสนุนซึ่งกันและกัน ในวันอังคารที่ 17 พฤศจิกายน 2563 เวลา 20.00 - 21.00 น. ผ่านโปรแกรมออนไลน์

4. คุณพิเชษฐ เจียรณณีทวีสิน นายกสสมาคมฯ และ คุณนิตติพงษ์ ปรัชญานิमित อุปนายกสสมาคมฯ เข้าร่วมการประชุมเพื่อหารือ เรื่องเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติใหม่ที่เกี่ยวข้องกับนักคณิตศาสตร์ประกันภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต ในวันพฤหัสบดีที่ 19 พฤศจิกายน 2563 เวลา 9.00 - 10.00 น. โดยประชุมผ่าน Microsoft Team

5. ดร.ปิยวดี ไชวิฑูรกิจ เลขาธิการสมาคมฯ และคุณณัฏฐนพ เหล่าสุขศรีงาม กรรมการสมาคมฯ เข้าร่วมประชุมเพื่อหารือ เรื่องเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติใหม่ที่เกี่ยวข้องกับนักคณิตศาสตร์ประกันภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย ในวันศุกร์ที่ 20 พฤศจิกายน 2563 เวลา 14.00-15.00 น. โดยประชุมผ่าน Microsoft Team

6. ดร.พีรภัทร ฝอยทอง กรรมการสมาคมฯ เข้าร่วมประชุมในพิธีเปิดงานและเข้าร่วมการประชุมทำความเข้าใจ และรับฟังความคิดเห็นโครงการทบทวนความเหมาะสมของกฎหมายอนุบัญญัติ (Regulatory Guillotine) ในวันอังคารที่ 24 พฤศจิกายน 2563 เวลา 08.30 - 16.30 น. ณ ห้องประชุมเลอ ดองคอร์ด บอลรูม ชั้น 2 โรงแรมสวิสโฮเต็ล กรุงเทพฯ รัชดา

7. คุณวิไลพร สุวรรณฉาย กรรมการสมาคมฯ และประธานอนุกรรมการฝ่ายจัดอบรมสัมมนา เป็นประธาน การจัดสัมมนา Life Insurance Forum 2020 ในหัวข้อ "Set the stage for effective insurance best practices and strategies" ณ โรงแรมเอส 31 สุขุมวิท ในวันศุกร์ที่ 27 พฤศจิกายน 2563 ซึ่งมีนักคณิตศาสตร์ประกันภัยในระดับต่างๆ เข้าร่วมประชุมกว่า 100 คน

สมาคมนักคณิตศาสตร์ฯ อยากจะขอฝากให้พี่น้องชาวแอดชัวร์ เข้าไปกดติดตาม YouTube Channel ที่ “SOAT Thailand” และกดไลค์แฟนเพจ “The Society of Actuaries of Thailand” เพื่อติดตามข่าวสารต่างๆ ของสมาคมฯ

กว่าจะมาเป็นแอดจิวรี - ภาคแห่งการตัดสินใจ

สัมภาษณ์งาน

ทั้งๆ ที่ตั้งแต่เกิดมาก็ไม่เคยรู้เรื่องกับเขาเลยว่
ประกันชีวิตคืออะไร แล้วก็ไม่มีประกันชีวิตกับเขาเซ
ด้วย แต่เพราะเป็นคนรุ่นใหม่จิตใจเปิดกว้างก็เลยอยากจะ
ลองไปสัมภาษณ์งานดู เพราะไหนๆ ก็มีความคิดสนใจเรื่อง
ของแอดจิวรีมาเป็นทุนอยู่แล้ว ซึ่งบริษัทที่ผมไปสัมภาษณ์
งานนั้นก็ไม่ใช่บริษัทอื่นใดที่ใหม่เลย แต่เป็นบริษัทต่างชาติ
ยักษ์ใหญ่ของไทยที่มีชื่อคุ้นเคยกันมานานในวงการประกัน
ชีวิต นั่นก็คือบริษัทไอเอไอ โดยมาถึงตรงนี้ ผมก็คง
ปฏิเสธไม่ได้ว่าที่แห่งนี้คือจุดเริ่มต้นที่หล่อหลอมผมให้เป็น
แอดจิวรีที่ดีมาจนถึงทุกวันนี้

หลายคนคงจะสงสัยว่าแล้วปกติเขาสัมภาษณ์
ตำแหน่งงานแอดจิวรีกันอย่างไรบ้าง สำหรับคนที่ไม่เคยมี
ประสบการณ์ทางด้านนี้มาก่อน หน้าซ้ำก็ไม่ได้จบทางด้าน
นี้มาเลย ดูๆ ไปแล้วมันไม่น่าจะไปได้อวด

แต่เปล่าครับ เวลาที่ใช้ในการสัมภาษณ์พูดคุย
กันมากกว่า 3 ชั่วโมงนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นการสร้างควม
เข้าใจกันมากกว่า คือถ้าจะพูดให้ชัดก็คือ ต่างฝ่ายต่างศึกษา
กันว่าอีกฝ่ายหนึ่งต้องการอะไร พูดย่างๆ ว่ามันก็คงยังงๆ
กันทั้งสองฝ่าย ทางฝ่ายนายจ้างก็ต้องการรู้เรื่องราวของคน

ที่มีสมัครเพื่อที่จะดูว่าคนเหล่านี้เหมาะสมและมีแนวโน้มที่จะไปถึงดวงดาวได้หรือไม่ เปรียบเสมือนกับการคัดเลือกตัวศิษย์สำนักวัดเล่าหลินเพื่อที่จะไปฝึกคัมภีร์ออร์ตันต่อะไรทำนองนั้น คำถามที่ถามมานั้นเป็นเชิงลึกถึงลึกมาก ยกตัวอย่างเช่น ผมมีวิธีการอ่านหนังสือในสมัยเรียนมหาวิทยาลัยอย่างไรถึงได้เกรดสูงสุด หรือไมก็ ผมมีงานอดิเรกอย่างไร ทำให้ถึงชอบอ่านหนังสือ แล้วหลังจากอ่านหนังสือจบแล้วรู้สึกอย่างไรบ้าง จนถึงคำถามประมาณว่าคุณมีแฟนหรือยัง กะแต่งงานเมื่อไร แล้วคิดว่าความหมายของชีวิตคืออะไร

แต่อย่าเพิ่งตกใจไปนะครับ อันนั้นก็แล้วแต่เป็น

กรณีไป ขึ้นกับคนสัมภาษณ์แล้วก็ความคาดหวังที่มีไว้ นั่นเอง ผมก็แปลกใจอยู่เหมือนกันว่า ทำไมถึงมีคำถามแบบนี้ด้วย แต่นั่นก็เพื่อการคัดคนเพื่อให้แน่ใจว่าเขาจะได้คนที่คิดว่าใช่จริงๆ โดยภาพรวมแล้วเขาต้องการวัดใจว่าเรามีความอดทนกับความมุ่งมั่นเพื่อพร้อมที่จะทุ่มเทเวลามากแค่ไหน เพราะเขาก็เตือนเอาไว้ก่อนว่าการสอบเพื่อที่จะให้เป็นแอดซัวร์ชั้นสูงสุดที่เรียกว่าเฟลโลในสมัยนั้น จะต้องใช้เวลาเป็นทศวรรษกันทีเดียว บางคนสอบจนแก่หรือขึ้นคานไปก็มี ดังนั้นเขาจึงต้องหาคนที่เหมาะสม ไม่เช่นนั้นก็เหมือนกับเป็นการทำลายชีวิตส่วนตัวของคนๆ หนึ่งไปเปล่าๆ

การสอบแต่ละครั้งเป็นการสอบแข่งขันกับคนที่สมัครสอบแอดซัวร์พร้อมๆ กันทั่วโลก และเป็นการสอบในหลายหมวดหมู่วิชา เรียกว่าเป็นมาราธอนหรือไตรกรีฑาโอลิมปิกก็ได้

การสอบแต่ละครั้งเป็นการสอบแข่งขันกับคนที่สมัครสอบแอดซัวร์พร้อมๆ กันทั่วโลก ซึ่งก็หมายความว่านั่นเป็นหนึ่งในสมรภูมิรบที่มีไว้ให้คนที่เก่งทางด้านวิชาแต่ละหมวดมาแข่งกัน ถ้าแข่งคณิตศาสตร์โอลิมปิกมันก็แข่งแค่วิชาเดียว แต่การสอบแอดซัวร์นี่เป็นการสอบในหลายหมวดหมู่วิชา เรียกว่าเป็นมาราธอนหรือไตรกรีฑาโอลิมปิกซะก็ว่ากัน ส่วนผลสอบก็ใช้วิธีการตัดเกรดคล้ายๆ กับการ

ประเมินการสอบโทเฟล (TOFEL) แปลว่ายิ่งมีคนเก่งเข้ามาสอบแข่งกันมากเท่าไร โอกาสที่จะสอบผ่านก็ยากยิ่งขึ้นเท่านั้น แล้วคนอเมริกา หรือแม้กระทั่งคนจีนที่เขาเรียนด้านสายวิทย์-คณิตกันมา สำหรับคนที่ได้คะแนนในการสอบเอนทรานซ์สูงๆ ส่วนใหญ่เขาจะเลือกเรียนแอดซัวร์เป็นคณะอันดับหนึ่ง ส่วนคณะวิศวกรรมศาสตร์นั้น น่าเสียดายที่ไม่ได้เป็นคณะที่ยอดฮิตเหมือนที่เมืองไทยเราฮิตกัน

ข้อสอบที่ใช้ก็เป็นภาษาอังกฤษที่เป็นมาตรฐานสากลของโลก คนอเมริกันจึงไม่มีปัญหา ส่วนคนจีนก็ขยันซะเหลือเกิน ท่องจำหนังสืออย่างกับท่องพจนานุกรม เราจึงเห็นว่าคนไทยที่สอบกว่าจะผ่านมาได้แต่ละขั้นนั้นต้องใช้ความพยายามจนผมร่วงไปมากแค่ไหนยังไม่มีเวลาได้นับเลย

พอใจตกลงไปถึงตาตุ่ม ก็มาถึงสิ่งที่ท้าทายให้เตรียมจิตใจให้ฮึกเหิมขึ้นมาบ้าง เพราะว่ามันยากอย่างนี้เนือง ตามหลักบรรทัดฐานสำหรับคนที่เตรียมตัวสอบวิชาแอกซ์วรีนั้น คนที่จะมาเป็นแอกซ์วรีควรเตรียมใจในเรื่องต่อไปนี้

ข้อแรกเลยก็คือ “วันหยุดอ่านหนังสือ” เพราะว่าต้องบ้ำพลังอ่านแบบว่ามีสองตาก็ยังไม่พอ ยังต้องเอาฝั่งยายเข้ามาช่วย พอช่วงใกล้สอบก็อาจจะต้องใช้วันลาที่ตัวเองมีหยุดไปอ่านหนังสือ ไม่ได้ไปเที่ยวเหมือนคนอื่นแต่อย่างใด ซึ่งก็ขึ้นกับวิชาหรือคอร์สที่ลงทะเบียนว่ามันเป็นระดับไหน ถ้าระดับยากหน่อยก็คงต้องหยุดอ่านหนังสือเยอะหน่อย ที่ว่าหยุดเยอะนั้นก็เข้าไปถึง 21 วัน หรือเกือบเท่ากับหนึ่งเดือนเต็มๆ ซึ่งในสมัยก่อนนั้น บางบริษัทจะให้สิทธิพิเศษ

คือวันหยุดเพิ่มเติม โดยที่ยังจ่ายเงินเดือนตามปกติ แต่เมื่อยุคสมัยเปลี่ยนไปในระยะหลังนั้น แต่ละคนจะต้องมีวินัยบริหารเวลาของตัวเองให้เป็น

ข้อสองก็คือ “ค่าสมัครสอบ” เพราะการลงทะเบียนสอบแต่ละครั้ง ค่าสมัครสอบนั้นจะเป็นเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐซึ่งแปลงเป็นเงินไทยแล้วก็แพงลากเลือดทีเดียว อาจจะตกอยู่ราวๆ 6 พัน ถึง 4 หมื่นบาท แล้วแต่วิชาหรือคอร์สที่ลงว่าเป็นระดับไหนอีกเหมือนกัน แต่รวมเบ็ดเสร็จแล้วกว่าจะจบเป็นแอกซ์วรีขึ้นเฟลโล่ได้ ค่าสอบก็คงขึ้นมาอย่างน้อยเป็นแสนๆ บาทต่อแอกซ์วรีที่จบไปถึงคุณวุฒิเฟลโล่ นี่ยังไม่รวมค่าหนังสือและตำราสอบในแต่ละวิชา ซึ่งกว่าจะเป็นเฟลโล่ได้ก็คงมีตำราสอบเต็มตู้มากกว่า 40 เล่มครับ ถ้าเอาไว้หนุนหัวก็คงคอหัก แต่เรื่องหนังสือตำรานั้น สามารถหยิบยืมกันได้ ไม่มีปัญหาเท่าไรครับ ทั้งนี้ ค่าใช้จ่ายในการสร้างมีอาชีพเฉพาะทางแบบนี้ก็ไม่ต่างอะไรกับการที่สร้างหมอคอนหนึ่งให้ได้ใบประกอบโรคศิลป์ แต่ข้อดีของแอกซ์วรีอยู่ตรงที่ว่า สามารถเลิกสอบกลางทางได้ ก็มีวุฒิติดตัวเป็นสัดส่วนตามลำดับไป บางคนจบแค่หลักสูตรเบื้องต้น เสียแค่นี้ก็หมื่น ก็มีคุณวุฒิเบื้องต้นติดตัวได้เช่นกัน

เมื่อมีวันหยุดให้อ่าน กับส่งสอบให้ฟรีๆ ข้อถัดมาก็คือหลังจากที่หน้าดำคร่ำเครียดกับการอ่านหนังสือจนปวดหลังหรือผมร่วงไปจบเทอม คราวนี้ก็ต้องรอลุ้นดูผลสอบ ซึ่งถ้าสามารถ (หรือบังเอิญก็ไม่ว่ากัน) สอบผ่านในแต่ละคอร์สได้ แอคซัวร์ก็มีโอกาสจะปรับเงินเดือนขึ้นได้ เบ็ดเสร็จแล้วกว่าจะได้เป็นเฟลโล่ ก็มีโอกาสในการปรับแล้วปรับอีก อ่านหนังสือและท่อมเหออย่างแสนสาหัส กว่าจ้ะรู้ตัวเงินเดือนก็คงไม่ต่างกับวิชาชีพละพาะทางอื่นๆ เช่น หมอ ครบ แต่ทั้งนี้พลังที่ยิ่งใหญ่มากับความรับผิดชอบที่ใหญ่ยิ่ง ยิ่งสอบได้มาก บริษัทก็คาดหวังที่จะให้ทำงานในระดับที่ต้องทำหาคำความสามารถมากขึ้น การที่จะรับหน้าที่ที่สูงขึ้นจะต้องพร้อมทั้งความสามารถและจิตใจที่ทุ่มให้กับงานเช่นเดียวกับงานในอาชีพอื่นๆ นะครับ

เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะทำงานอาชีพไหนก็ตาม ผมเห็นว่าทัศนคติในการทำงานจึงเป็นสิ่งสำคัญ ถ้าเราสามารถมีวิสัยทัศน์ที่ไกลออกไปแล้วทำให้เราสามารถเลือกในสิ่งที่ตลาดต้องการ ซึ่งก็หมายความว่าสิ่งนั้นได้สร้างประโยชน์ให้กับเศรษฐกิจและสังคมอยู่แล้ว ยิ่งถ้ามาคิดวางแผนของแอคซัวร์นี่คือการสร้างและพัฒนาสินค้าประกันภัยที่มีคุณภาพเพื่อคนในสังคมแล้วละก็ คิดดูสิครับว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจแค่ไหน ยิ่งถ้าไม่ว่าทำงานใดๆ ไปด้วยใจรักและมีความสุขกับมัน ผมก็เชื่อว่าคำตอบแทนที่ได้จากงานของเราแต่ละอย่างนั้น ไม่น่าจะวัดได้ออกมาเป็นตัวเงินหรือตัวเลข เพราะงานที่ทำหาคสติปัญญาและสร้างความภูมิใจแบบนี้ ได้สร้างผมตอบแทนที่เป็นคุณค่าทาง

ด้านจิตใจที่สูงกว่าตัวเงินอีก เรียกว่าง่าย ๆ ว่า “ความสุขไม่ได้เกิดขึ้นมาจากตัวเลข”

แถมท้ายด้วยเกร็ดเล็กเกร็ดน้อยในวงการครับ จากการที่ได้เป็นแอคซัวร์กว่า 20 ปี จะเห็นว่าข้อดีของการเป็นแอคซัวร์อีกอย่างหนึ่งก็คือ แอคซัวร์ที่ยังสอบไม่จบหรือยังไม่ได้เป็นเฟลโล่ แต่ยังคงพยายามที่จะสอบอยู่ในต่างประเทศจะให้เกียรติเรียกกันว่า Actuarial student (ถ้าเปรียบเทียบกับ หมอ ก็คงเหมือนที่เรียกหมอที่ยังไม่ได้ใบประกอบโรคศิลป์ว่า หมอฝึกหัด) เพราะถึงแม้ว่าจะมีรอยตีนกามาเยี่ยมเยียนแค่ไหนก็ตามเราก็ยังให้เกียรติคนที่ยังสอบอยู่ แล้วปกติก็จะเห็นหน้าที่ของแอคซัวร์ระดับเฟลโล่ที่จะคอยสนับสนุนหรือทำงาน actuarial student ให้ในช่วงที่เขาใช้เวลาหยุดเพื่อไปอ่านหนังสือสอบอยู่ ทั้งนี้ ถ้าเราเลือกเป็นแอคซัวร์ที่เลิกสอบแล้ว เราก็ยังสามารถทำงานเป็นแอคซัวร์ได้อยู่เช่นกันครับ และก็เรียกย่อๆ ว่าเป็นแอคซัวร์ได้เช่นกัน

หัดฝัน แล้วจะรู้ว่าโลกนั้นน่ายุ่

สำรวจตัวเองจากจุดอ่อนและจุดแข็ง

ตอนที่แล้วไปกล่าวถึงเรื่องราวในตอนสัมภาษณ์อย่างย่อๆ ว่าเกิดอะไรขึ้นในตอนนั้น ส่วนรายละเอียดจริงๆ แล้วยังมีเยอะกว่านี้ แต่ไม่สามารถนำมาเขียนเป็นเรื่องราวได้ทั้งหมด เอาเป็นว่าสำหรับแต่ละคนแล้วก็คงแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความสามารถ รวมถึงหน้าตาด้วยหรือเปล่าก็ไม่รู้

ซึ่งถ้าดูจากข้อดีและข้อเสียที่ได้รับฟังจากการสัมภาษณ์พูดคุยกับหัวหน้าแผนกในตอนนั้น แล้วก็ต้องเอากลับมาคิดหนัก เพราะถึงแม้ว่าตอนนั้นภาษาอังกฤษจะแย่มากเหมือนสุนัขพูดภาษาแมวแค่ไหนก็ตาม แต่ผมก็พยายามเก็บข้อมูลมาให้เต็มที่ เพราะเขาเล่นเปิดตารางงานให้ดูว่าแต่ละชั้นจะเป็นอะไร แล้วก็เล่นวาดภาพให้เห็นว่าถ้าสอบได้ถึงขั้นนั้นหรือขั้นนั้นแล้วจะได้ทำงานแบบไหน ทำหายอย่างไร ความก้าวหน้าทางด้านอาชีพจะมากแค่ไหน

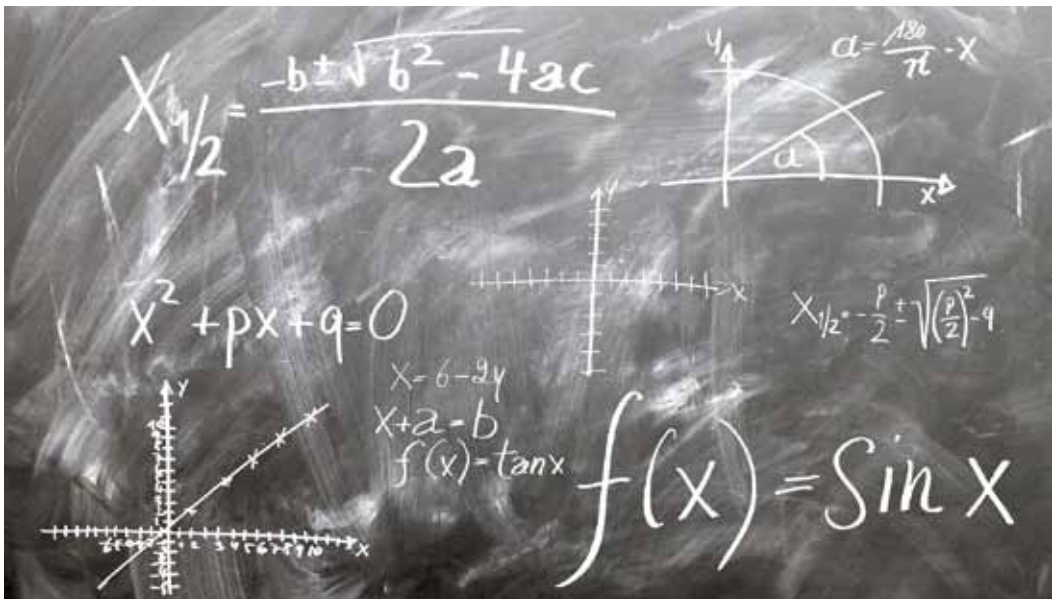
การเป็นแอดมิวริสก็เหมือนกับการเรียน วิศวกรรมการเงินจากประสบการณ์การทำงานกับบริษัทให้

ตอบท้ายยังพูดถึงว่าในขณะที่นั้นคณะวิศวกรรมการเงินเพิ่งจะเริ่มเปิดที่อเมริกา แล้วก็ยังไม่เปิดสอนใน

ประเทศไทย ถ้ายังไปการเป็นแอดมิวริสก็เหมือนกับการเรียนวิศวกรรมการเงินจากประสบการณ์การทำงานที่บริษัทให้สนับสนุนให้ ยิ่งไปกว่านั้นยังต้องมีความรู้ทางด้านกฎหมายและวิชาแพทย์ติดตัวเล็กน้อย เพื่อที่จะเป็นแอดมิวริสที่ดีได้ ซึ่งในหลักสูตรของแอดมิวริสจะต้องศึกษาเรื่องเหล่านี้เพิ่มเติมด้วย

นั่งคิดอยู่นานสองนานว่าจะลาขาดออกจากวงการวิศวกรรมศาสตร์ดีไหม อาจารย์ที่อุทิศส่ำหิ้งสอนเรามาตลอดสี่ปีเขาจะว่าเราไหมเนี่ย ใช้เวลาตัดสินใจอยู่นาน ก็หยิบกระดาษกับปากกาขึ้นมาเขียนสิ่งที่เราคิดลงไป ข้อมูลที่ได้ทุกอย่างจากทั้งอินเทอร์เน็ตแล้วก็จากที่ทำการที่ได้ไปสัมภาษณ์พูดคุยกับคนต่างๆ ทั้งในและนอกวงการประกันภัยก็เอามาจดลงไว้ทุกอย่าง เพราะมันจะใช้ในการตัดสินใจที่จะเป็นตัวกำหนดขีดเส้นชีวิตอย่างน้อยอีก 5 - 10 ปีข้างหน้า เลยทีเดียว สำหรับเด็กอย่างผม (ในตอนนั้น) ก็ถือว่ามันเป็นเรื่องที่สำคัญและหนักใจอยู่น้อยเลยทีเดียว

จากสิ่งที่มีอยู่ในมืออยู่ทั้งหมด ก็เข้ามาสู่ขั้นตอนการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบดู ซึ่งถ้าผมลองมองสิ่งที่กำลังทำอยู่ในตอนนั้น มันก็ไม่ต่างอะไรจากหลักการของการทำ Decision making ในวิชาการบริหารการจัดการนั่นเอง แต่ในสมัยนั้นผมไม่ค่อยประสีประสาอะไร ก็ทำไป

ตามมีตามเกิดครับ แค่ทำ SWOT ของตัวเองขึ้นจากวิชา
ที่ได้เรียนในสมัยมหาวิทยาลัยตอนลงเรียนวิชาเลือก ซึ่งก็
รู้สึกดีนะครับที่ได้มีโอกาสส่งออกมาใช้กะเขาบ้าง

ถ่ายเอกสารมาให้เราไว้ใช้ แล้วพอนึกๆ ไปเรื่อยๆ ก็ค้นพบ
ตัวเองว่าเป็นคนที่มันนิสัยชอบความท้าทายและไม่ยอมล้ม
เลิกทำอะไรง่าย ๆ

คำว่า SWOT (อ่านว่า สะ-ว็อท) นั้นมาจากคำย่อ
ของคำสี่คำที่มาจาก Strength Weakness Opportunities
แล้วก็ Threats ซึ่งจะเป็นวิธีการที่จะวิเคราะห์สิ่งของหรือ
ผลิตภัณฑ์เพื่อทำให้เข้าใจในสิ่งนั้นๆ มากขึ้นในการนำไป
ใช้กำหนดกลยุทธ์และวางแผนในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นการ
ค้นหาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสที่เอื้ออำนวย หรือแม้กระทั่ง
อุปสรรคของการดำเนินการนั่นเอง ซึ่งถ้าเราลองเอาวิธีการ
นี้ไปใช้ในการวิเคราะห์ตัวเองดูก็น่าจะเอาไปประยุกต์ใช้ได้
เหมือนกัน และแล้วตอนนั้นผมก็เลยเริ่มคิด SWOT ของ
ตัวเองที่มีกับอาชีพแอดมินชีวิต

จุดแข็ง (Strength) - เด็ทวิเศษหรือสายวิทย์-
คณิตส่วนใหญ่จะมีความคิดเป็นตรรกะ หรือเรียกว่า logical
thinking รวมทั้งมีพื้นฐานทางด้านคณิตศาสตร์และสถิติ
ประยุกต์มาพอพุดพอเหวี่ยง ประกอบกับนิสัยส่วนตัวของ
ผมเองก็เป็นคนรักการอ่านหนังสือและหาความรู้ใหม่ๆ ใฝ่
ตัวอยู่เรื่อยๆ แม้ว่าสมัยที่เรียนในมหาวิทยาลัยจะโดดเรียน
อยู่บ่อยๆ (แต่อาจารย์จับไม่ได้) แล้วไม่ค่อยได้จดเล็คเชอร์
เลยก็ตาม จนถึงวันนี้ยังรู้สึกติดพันปัญญาคนที่สร้างเครื่อง

จุดอ่อน (Weakness) - ถ้าให้พูดกันตรงๆ เลยก็คือเรื่องภาษาแม่ที่เป็นภาษาไทย การที่จะไปสู้รบปรบมือเพื่อไปเป็นจองหงวนโดยต้องไปแข่งกับคนทั่วโลกนั้น มันก็คงไม่พ้นที่จะต้องให้ภาษาอังกฤษตั้งแต่เรื่องอ่าน เรื่องเขียน อยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อสอบสมัยเมื่อเกือบสิบปีที่แล้วจะเป็นข้อสอบแบบเขียน ไม่เหมือนข้อสอบที่เป็นชอยส์แบบปัจจุบันที่เพิ่งเปลี่ยนหลักสูตรเมื่อตั้งแต่สองปีที่แล้ว แต่อย่างไรซะ การที่ต้องเข้าสู่มาตรฐานสากลระดับโลก ก็ต้องใช้ภาษาอังกฤษสากลระดับโลก ซึ่งก็ยังไม่พ้นภาษาอังกฤษวันยังค่ำ แม้แต่คนจีนที่ภาษาอังกฤษยังแย่กว่าเราก็คงสามารถทำได้ (ก็บางคนเล่นท่องพจนานุกรมได้เป็นเล่มๆ) คนไทยอย่างเราก็ไม่ได้แพ้ชาติอื่นอยู่แล้ว ถือซะว่าเป็นโอกาสในการเติมเต็มจุดอ่อนของเราแล้วก็แล้วกัน คิดอย่างนี้ได้ก็คิดข้อต่อไปว่ายังมีจุดอ่อนอย่างอื่นที่มองข้ามไปหรือเปล่า ซึ่งก็ยังมีจุดอ่อนอีกหลายๆ อย่างให้เอามาคิดทบทวนกันไป แต่สิ่งที่เหลือคงจะไม่ค่อยเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของ SWOT อันนี้ที่จะเอามาวิเคราะห์ในการตัดสินใจการเป็นแอดซัวร์ จึงขอยกประเด็นนี้ข้ามไป

คิดที่จะเอาชนะ... แล้วจะรู้ว่าการแข่งกับตัวเอง
นั้นมันท้าทายและสมิคุณค่าแค่ไหน
คิดให้ใหญ่... แล้วจะรู้ว่าการฝันให้ไกลด้วยใจรัก
จะทำให้ไปถึงจุดหมายได้ไม่ยาก
คิดฝันฝ่าอุปสรรค...แล้วจะรู้ว่าเราคือคนที่
เข้มแข็งและสามารถอดทนต่อความยากลำบาก
คิดให้หลายหลาก...แล้วจะรู้ว่าในโลกแห่งการ
ตัดสินใจนั้น ไม่มีคำว่าผิดหรือถูก

สำรวจสภาพแวดล้อมจากโอกาสและอุปสรรค

โอกาส (Opportunities) - มีคนบอกว่าโอกาสนี้ต้องไขว่คว้าหรือสร้างมันขึ้นมาเอง แต่ถ้ามีโอกาสผ่านมาข้างหน้าแล้ว ก็ให้คว้าเอาไว้ อย่าปล่อยให้มันผ่านไปก็ต้องขอบคุณโชคชะตาและผู้ใหญ่ต่างๆ ที่ได้เปิดโอกาสให้ผมมีข้อมูลของการเป็นแอดซัวร์อยู่ในมือ และถ้ามาวิเคราะห์โอกาสของสายอาชีพแอดซัวร์ก็จะเห็น “โอกาส” ดังต่อไปนี้ครับ

1. แอดซัวร์ยังเป็นบลูโอเชียนในเมืองไทย เป็นอาชีพที่น่าสนใจแต่ยังไม่ค่อยมีคนไทยได้รู้จัก
2. ยิ่งได้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพมากเท่าไร ก็ทำให้เกิดความมั่นใจว่าอาชีพนี้เป็นอาชีพที่ทำประโยชน์ให้กับเศรษฐกิจและคนในสังคมอย่างแท้จริง ถึงแม้คนไทยในประเทศเองจะยังไม่เข้าใจว่าแอดซัวร์ทำอะไร แต่สำหรับต่างประเทศแล้วอาชีพแอดซัวร์เป็นอาชีพที่มีเกียรติและเทียบเท่ากับหมอหรือทนายความในต่างประเทศเลยทีเดียว แต่ต้องสอบให้ได้เป็นแอดซัวร์ขั้นสูงสุดระดับเฟลโล่ก่อน

เพราะในต่างประเทศแล้ว ถ้ายังไม่ได้เป็นเฟลโล่ก็เปรียบเสมือนกับหมอที่ยังไม่มีใบประกอบโรคศิลป์

**“เพราะในต่างประเทศแล้ว
ถ้ายังไม่ได้เป็นเฟลโล่ก็เปรียบเสมือนกับ
หมอที่ยังไม่มีใบประกอบโรคศิลป์”**

3. ตลาดในประเทศไทยเองกำลังมีความต้องการนักคิดนักวิเคราะห์ที่กลุ่มนี้มาก และจะมากยิ่งขึ้นในอนาคตเป็นหลายๆ เท่าตัว เพราะเห็นได้ชัดจากความต้องการของบริษัทที่ประกาศหาคนอย่างเอาเป็นเอาตายจากประเทศต่างๆ ในแต่ละทวีป ในทางกลับกัน จากข้อมูลที่ได้รับทราบในขณะนั้น (พ.ศ. 2543) ปรากฏว่ายังไม่มีคนไทยคนไหนที่สอบได้จนถึงขั้นเฟลโล่ซึ่งเป็นการสอบขั้นสูงสุดของแอดซัวร์ บางคนก็เปรียบเทียบให้ฟังว่าการสอบให้ถึงขั้นเฟลโล่ก็คือการทำ

ปริญญาเอกสำหรับวงการนี้

4. ผู้ใหญ่หลายๆ ท่านแนะนำว่าวิศวกรรมการเงินเป็นอะไรที่ใหม่และก่ล่อง (ในสมัยนั้น) และจะเป็นอะไรที่แพร่หลายในทศวรรษหน้า ดังนั้นการที่จะเป็นแอดจิวรีแล้วก็คือๆ สอบและเรียนรู้อาจประสบความสำเร็จทำงานไปก็หน้าจะเป็นการทำขายและให้ประสบการณ์กับตัวเองมากกว่า
5. การเป็นแอดจิวรีระดับเฟลโลก็หมายถึงการเป็นแอดจิวรีระดับมาตรฐานโลก ซึ่งก็หมายความว่าสามารถทำงานที่ไหนๆ ก็ได้ในโลก และพอมองกลับมาเมื่อไม่นานมานี้ ผมก็อดอมยิ้มกับตัวเองไม่ได้เมื่อสังเกตเห็นหนึ่งการ์ตูนของวอลล์สตรีตเจอร์นัลเรื่องหนึ่ง ชื่อ KIM POSSIBLE ที่ให้พ่อของตัวละครเอกมีอาชีพเป็นแอดจิวรี และหนึ่งในตอนนั้นก็เป็นตอนที่โลกเกิดภาวะฉุกเฉิน ตัวละครนั้นบอกกับลูกว่า “ไม่ต้องห่วงพ่อหรือลูก พ่อเป็นแอดจิวรี ทำงานที่ไหนก็ได้อยู่แล้ว” แล้วภาพก็ฉายถึงแอดจิวรีคนนั้นที่โทรมาบอกลูกของตัวเองจากบนดวงจันทร์ อันนี้ก็เป็นตัวอย่างสนุกๆ อีกอย่างหนึ่งที่พิสูจน์ให้เห็นว่าแอดจิวรีเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายในต่างประเทศ

อุปสรรคหรือภัยคุกคาม (Threats) - เมื่อพยายามเขียนบรรยายโอกาสลงบนกระดาษซะหมดแล้ว ที่นี้ก็หันมาเขียนว่าอะไรที่เป็นอุปสรรคหรือภาวะคุกคามกันบ้าง ซึ่งแน่นอนว่าอาชีพนี้เป็นอาชีพที่ไม่ค่อยเปิดกว้างกันนักในเมืองไทย ถ้าคิดให้ดีๆ แล้วล่ะก็ธุรกิจการประกันภัยในสมัยเมื่อ

20 ปีที่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นการประกันชีวิตและการประกันวินาศภัยนั้นก็ยังไม่ได้รับการพัฒนาไปในแนวทางที่ควรจะเป็นเท่าที่ควร ซึ่งก็แน่นอนว่าอาชีพของแอดจิวรีในเมืองไทยสมัยนั้นยังไม่ได้เป็นที่ยอมรับของคนทั่วไปเหมือนกับของประเทศที่

ต่อได้ก็เก่งมากแต่ไหนทำไมได้บ้างไม่ใช่
ความสามารถนั้น
ก็จะค่อยๆ สูญหายไป

พัฒนาแล้ว และเมื่อหันกลับมาดูถึงเส้นทางที่ไม่ได้โรยด้วย
กลีบกุหลาบกับด่านมหาโหดของการสอบในแต่ละชั้นแล้ว
ก็คงจะไม่ง่ายเลย ถึงแม้ว่าจะสอบได้เกรดหรือ GPAX สูง
แค่ไหนจากมหาวิทยาลัยก็ตาม

**“วงการแอกซ์วีริตูดอกออกมาก็น่าได้อย่าง
เต็มปากว่า คนที่จะสอบผ่านจนมาเป็น
แอกซ์วีริระดับเฟลโลโดยปกติจะใช้เวลา
เฉลี่ยกันมากกว่า 10 ปี (ในหลักสูตรเก่า)
จนกว่าจะจบเป็นเฟลโลได้”**

เพราะอย่างคนฮ่องกงแล้ว สำหรับคนที่ตัดสินใจ
ใจเข้ามาสอบส่วนใหญ่ก็จะได้ GPAX เกิน 3.0 ด้วยกัน
ทั้งนั้น ยังมีคนสมัครสอบเก่งมากเท่าไรโอกาสการผ่าน
ก็ยิ่งยากขึ้นเท่านั้น เพราะการประเมินผลการสอบนั้นจะ
เป็นการตัดอิงจากกลุ่มเอา หมายความว่าถ้าการสอบครั้ง
นั้นมีคนทำได้เยอะ โอกาสการผ่านในครั้งนั้นก็เลยลงไป
ไปด้วย และจากข้อมูลที่มีในสมัยนั้น วงการแอกซ์วีริตูด
ออกมากันได้อย่างเต็มปากว่า คนที่จะสอบผ่านจนมาเป็น
แอกซ์วีริระดับเฟลโลโดยปกติจะใช้เวลาเฉลี่ยกันมากกว่า
10 ปี (ในหลักสูตรเก่า) จนกว่าจะจบเป็นเฟลโลได้ ซึ่งมัน

เป็นระยะเวลานานเกินไปที่จะเอาเวลามาเสี่ยง เพราะถ้าเกิด
ทำไม่ได้ขึ้นมา การจะกลับไปทำงานเป็นวิศวกรเหมือนเดิม
คงจะทำได้ไม่ถนัดนัก

โดยเมื่อสำรวจทั้งจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสที่เอื้อ
อำนวย พร้อมทั้งอุปสรรคของการที่จะตัดสินใจมาเป็น
แอกซ์วีริแล้ว ก็ต้องเอามานั่งบวกลบคูณหารกันไปว่าจะทำ
อย่างไร การตัดสินใจคงต้องใช้ทั้งหลักเหตุผลรวมถึงสภาพ
จิตใจว่าพร้อมแค่ไหน ตอนต่อไปคงเป็นตอนที่ตัดสินใจ
เพื่อจะทำคำตอบที่ถูกต้องกัน

ทัศนใจ

ปกติแล้วผมจะลองเอาจุดแข็ง (Strength) กับจุดอ่อน (Weakness) ของตัวเองไปเทียบๆ เคียงๆ กับโอกาสและอุปสรรคที่มีอยู่ว่า โอกาสจะทำให้จุดแข็งเรามีประโยชน์โดดเด่นขึ้นได้ไหม หรืออุปสรรคจะทำให้จุดแข็งที่เรามีอยู่นั้นไร้ค่าไปเลยหรือไม่ เปรียบได้กับว่ามีเครื่องฟั้นไฟไว้อยู่กับมือที่สามารถจะใช้สู้กับศัตรูได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ไปๆ มาๆ กลับดันต้องไปใช้อยู่ที่ใต้ฟ้า ผลปรากฏว่าเกิดภาวะตายอย่างเชียดขึ้นเพราะไม่รู้จักรักษาประเมินตัวเองและสถานการณ์ให้ดีกว่า

โอกาสนี้เข้ามาหาแล้ว โดยบริษัทต้องการหาคนที่จุดแข็ง (Strength) เช่น เกรด GPA ที่สูงมากๆ และก็มีพื้นฐานทางด้านตรรกะกับคณิตศาสตร์ที่ลึกซึ้ง ซึ่งค่อนข้างจะจับคู่ได้ลงตัวกับคุณสมบัติของผมอยู่ ถึงกระนั้นก็มาคิดว่า ถ้ามาตั้งเป้าไว้ซัก 5 - 7 ปี เพื่อที่จะสอบให้ได้เป็นแอคชัวร์ระดับเฟลโคโนแรกๆ ของเมืองไทยดู ก็น่าจะเป็นเป้าหมายที่ท้าทายในชีวิตดี และเมื่อทำได้ก็คงจะมีความภาคภูมิใจไม่น้อยเลยทีเดียว

“ผมอยากใช้เวลาเพื่อพัฒนาสภาพสังคมกับอุตสาหกรรมการประกันภัยให้เป็นที่ตระหนักกันในเมืองไทยมากยิ่งขึ้น เจกเช่นกับต่างประเทศก็ได้ให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมนี้เป็นอย่างมาก จนถึงกับกำหนดเป็นหลักสูตรบังคับในการศึกษาของนักเรียนในชั้นประถมและมัธยมเพื่อให้เข้าใจถึงข้อดีของการประกันภัยกันเลยทีเดียว”

ส่วนที่เป็นอุปสรรคก็คืออายุ ใช้ความพยายามปรับปรุงกันไป ถ้าคิดว่าการสอบมันนานจนเกินไป ผมก็จะพยายามมากขึ้นเพื่อให้สอบจบได้เร็วขึ้น ส่วนถ้าสังคมยังพัฒนาไปไม่ได้เต็มที่ ผมก็ฝันเอาไว้ว่า เมื่อใดที่สอบจบและได้เป็นเฟลโคโน หรือได้บรรลุเป้าหมายของตัวเองเป็นที่สำเร็จแล้ว ผมอยากใช้เวลาเพื่อพัฒนาสภาพสังคมกับอุตสาหกรรมการประกันภัยให้เป็นที่ตระหนักกันในเมืองไทยมากยิ่งขึ้น เจกเช่นกับต่างประเทศที่ได้ให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมนี้เป็นอย่างมากจนถึงกับกำหนดเป็นหลักสูตรบังคับในการศึกษาของนักเรียนในชั้นประถมและมัธยมเพื่อให้เข้าใจถึงข้อดีของการประกันภัยกันเลยทีเดียว

แต่ดูจากระยะเวลาที่ต้องใช้หมดไปกับการสอบแล้ว ก็บอกได้คำเดียวว่าถ้าเริ่มตั้งแต่อายุน้อยๆ น่าจะได้เปรียบกว่า เพราะเนื้อหาลำดับต้นๆ ที่เป็นพื้นฐานเลขหรือสถิติมันก็เคย

เรียนผ่านมาหลายรอบแล้ว ถ้าไปสอบตั้งแต่สมัยอยู่มหาวิทยาลัยเลยก็น่าจะผ่านไม่ยาก แต่ยิ่งออกจากรั้วมหาวิทยาลัยนานเท่าไร วิชาที่อยู่ในกรุ๊ปเริ่มจะมีสนิมมาเกาะหนาขึ้นเท่านั้น เพราะสิ่งหนึ่งที่ต้องไม่ลืมในการทำข้อสอบก็คือความแม่นยำและความเร็ว ดังนั้นมันต้องอาศัยเวลาในการฝึกมีให้อยู่ในขั้นหัตถ์หะวะให้ได้เพราะคนทั่วโลกต่างก็ทุ่มเทเติมกำลังเช่นกัน

ส่วนจุดอ่อน (Weakness) เรื่องภาษาอังกฤษที่อยู่ในช่วงอ่อนแอจนถึงอ่อนแอที่สุดนั้น ก็คงจะผลัดตรงส่วนนี้ให้ถือเป็นโอกาสสำหรับผมที่จะเติมเต็มภาษาของตัวเองให้พัฒนาไป เพราะอย่างไรภาษาก็เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดส่วนหนึ่งในการกระบวนกรสื่อสารอยู่แล้ว ยิ่งเรียนรู้ภาษามากเท่าไร ก็ยิ่งสามารถเอามาใช้งานได้มากขึ้นเท่านั้น

เมื่อคิดได้อย่างนั้นแล้ว ความมุ่งมั่นมันนั้นก็ค่อยๆ เกิดเป็นความกระตือรือร้นขึ้นมา คิดว่าถ้าจะตัดสินใจเปลี่ยนตัวเองให้เป็นแอคชัวร์ ก็ต้องมุ่งที่จะสอบจนจบจนได้ชั้นเฟลโคโนให้ได้ ถ้ามั่นใจตัวเองว่ามีความมุ่งมั่นแค่ไหน แล้วก็เขียนไปในแผนชีวิตของตัวเองทั้งในระยะสั้น กลาง และยาวไปด้วยเลย ประมาณ

ว่าถ้า 2 ปีแล้วยังสอบได้ไม่คืนหน้าไปไหน ก็จะกลับไปขาย
เต้าฮวยที่บ้านแทน อะไปประมาณนั้นครับ คิดไปคิดมานี้
ก็คงเป็นจุดแข็ง (Strength) ของผมอีกอย่างหนึ่งเหมือน
กัน คือไม่ยอมล้มเลิกอะไรง่ายๆ - Never give up!

**“ถ้าเราไม่สร้างทางเดินของเราเองไว้
มัวแต่เดินตามรอยเท้าคนอื่นอยู่เรื่อย
สุดท้ายก็คงจะไม่เหลือรอยเท้าให้คนที่
เดินตามมาข้างหลังเราได้เห็น”**

แต่ผมว่าสำหรับคนอื่นแล้ว ก็จะแตกต่างกัน
ออกไปแล้วแต่กรณี เพราะคนเราไม่จำเป็นที่จะต้องเหมือน
กันทั้งหมด ถ้าเราไม่สร้างทางเดินของเราเองไว้ มัวแต่เดิน
ตามรอยเท้าคนอื่นอยู่เรื่อย สุดท้ายก็คงจะไม่เหลือรอย
เท้าให้คนที่เดินตามมาข้างหลังเราได้เห็น โดยบางคนอาจ
จะค่อยๆ เดินไปตามเส้นทางแอกซ์วรี นานหน่อยแต่ไม่
เป็นไร เพื่อที่จะได้เฟลิดเฟลิดกับชีวิตระหว่างทางของการ
เป็นแอกซ์วรีที่ได้สอบอยู่ เพราะถ้าเร่งสอบจนเกินไป จะ
เป็นการเร่งรอยตีนกาและความชราไปโดยไม่รู้ตัว หรือบาง
คนเป็นแอกซ์วรีที่ไม่ต้องตั้งเป้าให้สอบจนจบเพื่อให้เป็นถึง
เฟลโลก็ได้ แต่ค่อยๆ สร้างสมประสบการณ์และเรียนรู้งาน
จริงจากแอกซ์วรีเฟลโลรุ่นพี่ๆ เอา ถึงแม้จะก้าวหน้าช้ากว่า

คนในอาชีพเดียวกัน แต่ทุกคนก็เชื่อว่าหน้าที่การงานและ
ความสามารถของคนที่ไม่ได้เป็นเฟลโลก็ไม่ได้ด้อยไปกว่า
คนในอาชีพอื่นๆ เลย และก็เพราะการสอบนั้นยากมากจน
มีคนบอกว่าการสอบให้ได้เป็นแอกซ์วรีจนได้ถึงระดับเฟลโล
นี่เป็นหนึ่งในคุณสมบัติ (Qualification) ที่สอบยากมาก
ที่สุดในโลกนี้เอง ที่ทำให้คนในสายอาชีพนี้เป็นนักคิด
นักวิเคราะห์ได้อย่างไม่ต้องแปลกใจ

“แม้ว่าการตัดสินใจ ของฉันจะผิดพลาดมาสักเพียงไหน
ก็ไม่อาจทำให้เปลี่ยนใจไปจากนี้
ฉันรู้ ฉันรู้ ตั้งแต่วันที่ฉันนั้นมีโอกาสได้เปิดเจอ
หัวใจฉันเองก็รู้ดี
มันคือสิ่งนั้น สิ่งที่ไม่เคยคิดฝันว่ามี
แล้วมันก็มีให้เหลืออยู่ตรงนี้
หยุดไม่ได้แล้วทุกๆ อย่าง ใจของฉันนั้นเลือกไป
ตั้งแต่วันได้รู้ว่า มีวิชาแอกซ์วรีให้สอบกัน
ห้ามไม่ได้แล้วหัวใจ จะไม่ยอมปล่อยให้โอกาสนี้ไปจากฉัน
แม้ต้องเจ็บสักเท่าไร
แม้จะต้องแลกกับสิ่งไหน ฉันยอม...”

----- ดัดแปลงจากเนื้อเพลง “ยอม” ในอัลบั้ม “เพลง
พิเศษในคอนเสิร์ต พี.โอ.พี” ----- SA

จงลิ้มรสใหญ่ไม่สำคัญ
ถ้าใจสุขะอย่าง
เป้าหมายที่หวังไว้ไม่ไกลเกินเอื้อม

กว่าจะมาเป็นแอดชัวร์ – ภาคแห่งการดิ้นรน

ตั้งต้นสอบ สอบ แล้วก็สอบ

ในที่สุดก็ตัดสินใจริงกร้างโทรไปบอกกับบริษัทว่าตกลงจะเลือกเส้นทางที่ไม่ได้โรยไปด้วยกลีบกุหลาบเส้นนี้ ทำทางเจ้านายใหม่จะดีใจมาก สัญญาอย่างร่างไม่เสร็จไม่เป็นไร เขาเรียกมาให้กรอกใบสมัครสอบไปแล้วจ่ายเงินค่าลงสมัครสอบให้ก่อนล่วงหน้าเลย ประมาณว่ากลัวเราลงสมัครสอบไม่ทันเพราะเหลือเวลาอยู่แค่เดือนกว่าๆ ก็จะต้องรีบสอบจริงแล้ว แต่เขาก็คาดหวังไว้สูงว่าคอร์สที่หนึ่งคงไม่ต้องเตรียมตัวกันมากหรอกเพราะเป็นวิชาแคลคูลัสกับสถิติที่ต้องใช้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์มารวมกัน แล้วดูจากผลการเรียนที่ผ่านมาก็น่าจะทำได้อยู่แล้ว แต่ในทาง

กลับกัน ในใจก็คิดว่าถ้าเกิดสอบตกขึ้นมาแล้วเราจะหันไปรอหรือช่วงทดลองงานใหม่เนี่ย

แต่ก็โชคดีแบบพระเจ้าช่วยกล้วยทอด ทำให้รอดออกมาได้ เพราะถ้าดันเกิดไปสอบตกตั้งแต่ลงแข่งสนามแรกแล้วละก็ โอกาสที่หวังจะสอบจนจบเพื่อให้เป็นแอดชัวร์ระดับเฟลโล่ในระยะเวลาอันสั้นก็คงเป็นเพียงแค่ว่าความฝันในช่วงสั้นๆ เท่านั้นเอง แสดงว่าก็ยังพอมีลุ้นอยู่ในคอร์สต่อไปอยู่บ้าง

การสอบของแอดซัวร์มีทั้งหมดอยู่ 8 คอร์สในสมัยนั้น และเมื่อมีหนึ่งก็ต้องมีสอง ผ่านคอร์สที่หนึ่งไปได้ คอร์สที่สองก็ตามมา ด้านนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์มหภาค (Macro Economics) และเศรษฐศาสตร์จุลภาค (Micro Economics) แล้วก็ไปด้วยทฤษฎีการเงิน (Corporate Finance) บวกกับ ทฤษฎีดอกเบี้ย (Theory of Interest) อีกทีหนึ่ง รวมกันก็เหมือนกับต้องใช้ตำราอยู่สี่วิชาให้อัดอยู่ในคอร์สนี้ครบ ความยากไม่ได้อยู่ตรงแค่นั้นเนื้อหาที่กระจายอยู่ในแต่ละวิชาเพียงอย่างเดียว หากแต่ต้องเอาทั้งสี่วิชานี้มาเชื่อมโยงผสมผสานและประยุกต์ให้ตลกเข้าเป็นเนื้อเดียวกันด้วยนี่สิ ทำให้เวลาอ่านไปก็ต้องคิดเชื่อมโยงกับเนื้อหาในวิชาอื่นๆ ไป ซึ่งมันจะค่อนข้างต่างกับวิธีที่เราเรียนในมหาวิทยาลัยค่อนข้างลิบลิบเนื่องจากสมัยเวลาที่เรารเรียนที่มหาวิทยาลัยนั้นจะเป็นการเรียนโดยชอยย่อยออกเป็นรายวิชา แล้วเวลาสอบก็จะสอบแยกเป็นแต่ละวิชา แต่ในโลกแห่งความเป็นจริงแล้ว การทำงานจริงจะต้องดึงเอาความรู้ที่มีทั้งหมดออกมาใช้พร้อมๆ กันเพื่อแก้ปัญหาหรือจัดการกับงานให้เสร็จลุล่วงไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

พอเริ่มได้เห็นแนวสอบของแอดซัวร์แล้วจึงรู้ว่า มันต้องใช้กินในการเรียนรู้ให้ขาดด้วย ไม่ใช่สักแต่อ่านให้เข้าใจแล้วทำโจทย์อย่างเดี๋ยวกี่ใช้ได้ แต่ต้องขบคิดในสิ่งที่เข้าใจแล้วให้จนตลกแล้วเอาไปรวมกับสิ่งที่เข้าใจในเรื่องอื่นๆ ก่อนหน้านั้นเข้าด้วยกัน ซึ่งการเรียนรู้เหล่านี้ค่อนข้างสอดคล้องกับชีวิตการทำงานจริงมากกว่า

“มันไม่ได้สุกรๆ เหมือนอย่างที่คิดเลยนะเนี่ย”

จากความรู้สึกครั้งแรกที่ได้สัมผัสดูเนื้อหาของคอร์สนี้ก็น่าสนใจดี และคิดว่าน่าจะพอทำได้เพราะเราก็เคยเรียนวิชาเลือกเป็นวิชาเศรษฐศาสตร์ในมหาวิทยาลัยมาก่อนจากการมีความชอบส่วนตัวอยู่เป็นทุน แต่พอได้ลองเข้าจริงๆ แล้วสิ่งที่ได้เรียนมาต้องเอามาปรับใหม่ เพื่อยกระดับการเอามาคิดและประยุกต์ให้มากกว่าเดิม ตำราที่ให้อ่านก็เป็นตั้งหน้าๆ แบบว่าถ้าเอาไว้ให้เป็นหมอนนอนรองหัว ก็คงจะคอเคล็ดกันไปข้างหนึ่ง เทคนิคการจัดการเวลาของตัวเองจึงต้องถูกัดมาใช้แล้วก็เริ่มทำตารางเวลาสำหรับการอ่านหนังสือของตัวเอง

คิดๆ ไปแล้ว สมัยการสอบเอนทรานซ์เข้ามหาวิทยาลัยก็ยังไม่เคยขยันถึงขนาดนี้เลย แล้วถ้าต้องมาขยันเรียนกับขยันทำงานพร้อมๆ กันด้วยแบบนี้แล้วการเอา A ช่วงสมัยเรียนหนังสือดูเหมือนจะกลายเป็นเรื่องง่ายกว่าซะด้วยซ้ำ แต่คนอื่นๆ คงจะไม่ต้องขยันเท่า

ผมก็ได้ อาจเป็นเพราะผมไม่ได้เป็นคนหัวดีมากเหมือนอัจฉริยะคนอื่นๆ เขา และเพราะการที่มีสมองเหมือนคนทั่วๆ ไปนั่น จึงต้องบอกกับตัวเองอยู่เสมอว่าผมต้องใช้เวลาและความขยันอดทนมากกว่าเพื่อนคนอื่นๆ เป็นเท่าตัว สำหรับคนที่รู้จักและเคยเรียนหรือทำงานกับผมคงจะทราบกันดีในเรื่องนี้

ดังนั้น ถ้าจำไม่ผิด ผมใช้เวลาไปกับการอ่านหนังสือคอร์สนี้ไปทั้งหมดถึง 300 - 400 ชั่วโมงเห็นจะได้ทั้งๆ ที่ผมว่าคนเก่งๆ เขาก็คงอ่านกันแค่ 200 ชั่วโมงก็คงจะผ่านกันแล้ว แต่ผมมองว่าการสอบนี่เป็นการแข่งขันกับตัวเอง ผมตั้งเป้ากับตัวเองว่าต้องการจะผ่านคอร์สนี้ให้ได้ แล้วก็รู้อยู่กับตัวเองอย่างเต็มอกว่าต้องใช้เวลาประมาณเท่านี้ถึงจะมีสิทธิ์ผ่าน สุดท้ายก็ผ่านได้อย่างชื่นใจกับผลที่ออกมาจริงๆ ครับ

กลไกในแง่บวกตอนจัดสรรเวลาในการอ่านหนังสือ

- เนื่องจากบริษัทได้ให้วันหยุดพิเศษให้ไปอ่านหนังสืออยู่กับบ้านประมาณสิบกว่าวันในคอร์สระดับต้น (คอร์สหนึ่งถึงสี่)
- หนึ่งในสัปดาห์จะมีวันเสาร์และอาทิตย์เป็นวันหยุดที่สามารถอ่านหนังสือได้ทั้งวัน ในเดือนหนึ่งๆ สมมติว่าอาจจะต้องออกไปทำธุระนอกบ้านซัก 2 วันสุดสัปดาห์บ้าง แต่ถ้าเริ่มต้นอ่านก่อนซัก 3 เดือน ก็จะมีวันหยุดที่สามารถอ่านหนังสือได้ถึง 18 วัน (3 เดือน x 3 สัปดาห์/เดือน x 2 วัน/สัปดาห์)
- คงจะต้องขอลาพักร้อนซัก 5 วัน
- ในช่วงสามเดือนที่วางแผนเอาไว้ปกติจะมีวันหยุดนักขัตฤกษ์อยู่ซัก 2 วันเป็นอย่างต่ำ
- รวมทั้งหมดแล้วก็มีเวลาในการอ่านอยู่กับบ้านทั้งสิ้นถึง $10 + 18 + 5 + 2 = 35$ วัน

ช่วงอ่านหนังสือก่อนวันสอบจริงเป็นเวลาสามเดือนนั้น ถ้าหักวันหยุดนักขัตฤกษ์ออกไปจะมีวันทำงานอยู่ประมาณ 60 วัน พอมีวันลาหยุดพิเศษให้ไปอ่านหนังสือ 10 วัน พร้อมกับ ลาพักร้อนอีก 5 วัน ทำให้วันทำงานจริงๆ มีอยู่แค่ 45 วันในช่วงสามเดือนนั้น

พอเอามาบวกกลับคูณหารแล้วจะได้ว่า ถ้าอ่านหนังสือวันละ 8 ชั่วโมงในช่วงวันหยุดทั้งวัน และอ่านทบทวนวันละ 1 ชั่วโมงสำหรับวันที่กลับจากการทำงานอันเหน็ดเหนื่อยตามปกติแล้วละก็ ผมจะมีเวลาที่ได้อ่านหนังสือถึง 325 ชั่วโมงสำหรับคอร์สนี้ (35 วันหยุดทั้งวัน x 8 ชั่วโมงต่อวัน แล้วบวกกับ 45 วันทำงาน x ชั่วโมงต่อวัน)

ที่เหลือผมว่าคงขึ้นกับความขยัน มีวินัย และอดทนที่จะมุ่งมั่นตั้งใจทำให้บรรลุสิ่งที่วางไว้มากกว่า ผมถึงเชื่อว่าสิ่งที่ท้าทายที่สุดในการสอบครั้งนี้ก็คือการแข่งขันกับตัวเองนั่นเองครับ

พื้นฐานยอกวิชาเพื่อเพิ่มทักษะในการทำนายอนาคต

“ใครอยากรู้รายละเอียดเพิ่มเติมอย่างย่อๆ ของเนื้อหาแต่ละวิชาของคอร์สที่สองนี้ ก็เลือกอ่านเป็นข้อๆ ในย่อหน้าต่อไปนี่ครับ คนที่กำลังต้องเรียนหรือเคยเรียนวิชานี้ในมหาวิทยาลัยก็มารื้อฟื้นความทรงจำกันได้ได้ง่ายๆ ในตอนนี้นี่ครับ”

เศรษฐศาสตร์มหภาค (Macroeconomics)

เป็นการศึกษาถึงกิจกรรมทางเศรษฐกิจโดยภาพรวม ภาครวม ยิ่งไง ยกตัวอย่างเช่น การศึกษา GDP (Gross Domestic Product) หรือที่แปลเป็นไทยออกมาว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ นอกจากนี้ยังต้องศึกษาไปถึงการจ้างงาน ภาวะเงินเฟ้อเงินฝืด รวมไปถึงนโยบายการเงิน (Monetary Policy) และการคลัง (Fiscal Policy) เป็นต้น ซึ่งหลายๆ คนในที่นี้คงยังไม่สนใจหรือคิดว่ารายละเอียดปลีกย่อยมันคืออะไร แต่เอาเป็นว่ามันมีประโยชน์อย่างมากกับแอดซัวร์ที่จะทำให้มองสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันและคาดการณ์แนวโน้มกับความเสี่ยงในอนาคตข้างหน้าได้ถ้าเกิดสถานการณ์แบบนั้นขึ้น หรือรัฐบาลประกาศนโยบายอะไรบางอย่างขึ้น จะทำให้เกิดอะไรตามมาบ้างกับเศรษฐกิจ น้ำมันหรือราคาทองจะแพงขึ้นหรือเปล่า ก็วิ่งมาถามแอดซัวร์ที่สอบคอร์สนี้ได้ครับ

เศรษฐศาสตร์จุลภาค (Microeconomics)

เป็นการศึกษาถึงกิจกรรมทางเศรษฐกิจในระดับที่ย่อยลงมา ยกตัวอย่างจากสิ่งทั้งหลายๆ คนก็คงเคยเห็นในหน้าข่าวหนังสือพิมพ์บ้าง เช่น เส้นอุปสงค์ (demand) กับเส้นอุปทาน (supply) ของตลาด ซึ่งถ้าทำให้เป็นภาษาที่เข้าใจง่ายขึ้น เส้น demand กับ supply จริงๆ แล้วก็คือการหาความสัมพันธ์ระหว่างราคากับปริมาณสินค้าในตลาดในแง่ของผู้ซื้อและผู้ขายนั่นเอง โดยดูว่าถ้ามีปัจจัยภายนอกมากระทบจะทำให้พฤติกรรมของผู้ซื้อและผู้ขายในการตั้งราคาสินค้าเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร ดังนั้น วิชานี้จะช่วยบอกกับเราได้ว่าจุดคุ้มทุนและกำไรระดับหน่วยของบริษัทอยู่ที่ตรงไหน ควรจะตั้งปริมาณการผลิตเท่าไร ราคาเท่าไร แอดซัวร์ที่ดีจึงต้องมีสิ่งเหล่านี้วัดเป็นภาพอยู่ในส่วนลึกของใจอยู่เสมอเวลาออกแบบและตั้งราคาสินค้า คำว่า Economies of Scale ก็เป็นคำฮิตที่มาจากเนื้อหาส่วนหนึ่งของวิชานี้ละครับ แถมนึกนิดว่าวิชานี้จะต้องรู้จัก

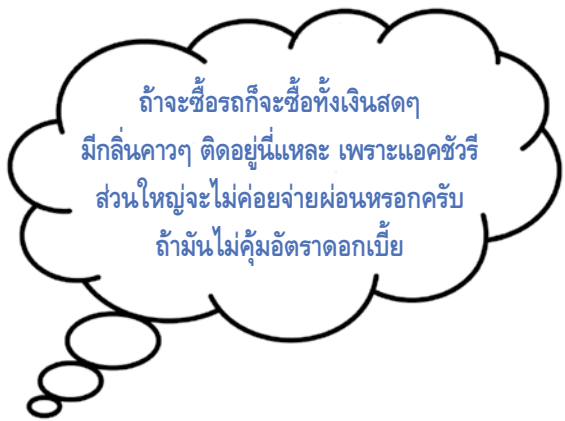
ทฤษฎีดอกเบี้ย (Theory of Interest)

เป็นอีกวิชาหนึ่งที่แอดซัวร์ทุกคนต้องรู้อยู่ในสายเลือด เพราะแอดซัวร์ต้องรู้ว่าเงินในตอนนี้นับกับเงินในอนาคตมีค่าต่างกัน เงินหนึ่งบาทในตอนนี้อาจกลายเป็นสองบาทในอีกสิบปีข้าง

หน้า (ด้วยอัตราดอกเบี้ย 7 เปอร์เซ็นต์ต่อปี) เพราะฉะนั้นวิชานี้เอามาใช้กับการผ่อนรถ ผ่อนบ้าน ก็ยังได้ด้วย เพียงแค่อาศัยความรู้จากพื้นฐานทางคณิตศาสตร์บวกสมการหาค่ารากนอกรอบก็สมารถทำได้ สิ่งที่ยากก็คือการทำให้มันซึมเข้าไปในสายเลือดต่างหากที่บางคนก็ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร คำตอบก็คือความขยันและอดทนในการอยากรู้และเรียนรู้ ไม่ใช่สักแต่ต้องอ่านอย่างเดียว ผมว่าความรู้สึกในการอยากรู้มากกว่าที่ทำให้การอ่านนั้นเกิดความสุขขึ้นมา และการที่จะสร้างความรู้สึกอยากรู้นั้นสำหรับผมมันก็ต้องเข้าใจความสำคัญของสิ่งที่เรากำลังอยากจะรู้อก่อน อย่างเรื่องทฤษฎีดอกเบี้ยเนี่ย ผมคิดว่ามันมีประโยชน์มากกับตัวผมเอง เพราะมันมีแนวคิดโดยตรงที่ว่าเงินนั้นสามารถงอกเงยขึ้นได้เรื่อยๆ ตามกาลเวลา และเอาไปประยุกต์กับคำว่า “การผ่อน” ทั้งหมดได้

Corporate Finance (อันนี้ใช้ทับศัพท์จะดีกว่า) เป็นวิชาที่ช่วยในการตัดสินใจทางด้านการเงินต่างๆ ให้กับบริษัท ตำรามีอยู่หลายสำนักมาก แต่ที่มีเป็นภาพอยู่ในหัวอย่างง่าย ๆ ก็คงจะเป็น

1. วิธีการไปหาขโมยเงินจากแหล่งไหนมาเข้าบริษัทให้ได้ดีที่สุด
2. วิธีการไปลงทุนเพื่อให้บริษัทได้ผลตอบแทนที่ดีที่สุด

วิธีการไปหาขโมยเงินมาเข้าบริษัทเขาเรียกว่า Capital Structure ที่ดูว่าจะไปขโมยเป็นลักษณะไปกู้จากข้างนอกมา หรือไปออกเป็นรูปแบบหุ้นให้นักลงทุนเข้ามาช่วยกันลงขันกันดี โดยจะต้องคำนึงถึงเรื่องภาษี ค่าใช้จ่าย และการสร้างความเชื่อมั่นให้กับกลุ่มแต่ละกลุ่มไม่ว่าจะเป็นผู้ถือพันธบัตร หรือผู้ถือหุ้นรายใหญ่ รายย่อย

เป็นต้น ส่วนเวลาเอาไปคืนก็ต้องจ่ายในรูปแบบดอกเบี้ยหรือเงินปันผลออกไป ก็ต้องมานั่งคิดอีกว่าจ่ายคืนแบบไหนถึงจะเกิดประโยชน์กับบริษัทมากที่สุด

ส่วนวิธีการไปลงทุนเพื่อให้บริษัทนั้น การลงทุนเหล่านี้ก็ต้องตัดสินใจโครงการที่สามารถก่อเกิดผลตอบแทนให้กับบริษัทได้ดีที่สุด โดยส่วนตัวแล้ว ที่ผมใช้คำว่า “ดี” ที่สุด แต่ไม่ใช่คำว่า “มากที่สุด” ก็เพราะว่าผมไม่ได้อยากจะให้เน้นถึงผลตอบแทนเพียงอย่างเดียว แต่อยากจะทำให้มองถึงความเสี่ยงไปในตัวด้วย การไปลงทุนบางอย่างอาจจะได้ผลตอบแทนมาก แต่ถ้าความเสี่ยงจากการลงทุนนั้นมันมีมหาศาลเลย อันนี้ก็ต้องเอากลับมาคิดกันใหม่และตัดสินใจดีๆ นะครับ

โดยสรุปจากทั้งสี่วิชาของคอร์สที่สองนี้แล้ว เอาเป็นว่าเนื้อหาในนี้สามารถครอบคลุมการสอบของ CFA ในระดับที่หนึ่งกับสองได้เหมือนกัน เพียงแต่ว่าเนื้อหาของ CFA (Chartered Financial Analyst - นักวิเคราะห์การเงิน) ในระดับที่หนึ่ง กับระดับที่สองนี้ จะมีเนื้อหาเกี่ยวกับการลงบัญชี (financial accounting) อยู่ถึง 20% - 30% เลยทีเดียว ส่วนการสอบคอร์สหนึ่งกับคอร์สสองของแอดซัวร์นี่ก็จะใช้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์มาเป็นจุดยืนในการต่อยอดของการเรียนรู้ครับ ทั้ง MBA หรือ CFA หรือ FSA ของแอดซัวร์ เนื้อหาบางอย่างอาจจะใช้ตำราเล่มเดียวกันแต่จะเน้นเนื้อหาคนละด้านกันครับ

เกร็ดความรู้ท้ายบทกับดอกเบี้ย

เงินจะออกเวยขึ้นได้จากสิ่ง 2 สิ่งดังต่อไปนี้

- 1) เวลา : ยิ่งมีเวลามาก เงินก็ยิ่งงอกเวยได้มาก
- 2) อัตราดอกเบี้ย : ยิ่งมีอัตราดอกเบี้ยสูง เงินก็ยิ่งงอกเวยได้มาก

มี Magic number ในการคิดโดยไม่ต้องคำนวณให้เหนื่อย ถ้าใคร IQ ดีๆ จะสังเกตเห็นสิ่งที่เหมือนกันอยู่สำหรับสถานการณ์ทั้ง 4 แบบข้างล่างนี้

- เงิน 1 ล้านบาทในตอนนี ถ้าฝากไว้ดอกเบี้ย 10% ต่อปี จะกลายเป็น 2 ล้านบาทในอีก 7 ปีข้างหน้า
- เงิน 1 ล้านบาทในตอนนี ถ้าฝากไว้ดอกเบี้ย 5% ต่อปี จะกลายเป็น 2 ล้านบาทในอีก 14 ปีข้างหน้า
- เงิน 1 ล้านบาทในตอนนี ถ้าฝากไว้ดอกเบี้ย 7% ต่อปี จะกลายเป็น 2 ล้านบาทในอีก 10 ปีข้างหน้า
- เงิน 1 ล้านบาทในตอนนี ถ้าฝากไว้ดอกเบี้ย 3.5% ต่อปี จะกลายเป็น 2 ล้านบาทในอีก 20 ปีข้างหน้า

ถูกต้องแล้วครับ ผมอยากจะบอกว่าถ้าอยากจะให้เงินงอกขึ้นเป็นสองเท่านั้นก็ดูที่เวลาและอัตราดอกเบี้ย สิ่งที่ผมสังเกตได้ก็คือ

- 1 ถ้าอัตราดอกเบี้ยต่ำ ก็ต้องใช้เวลาในการสะสมเงินมากขึ้น ในทางกลับกันถ้าอัตราดอกเบี้ยสูง ก็สามารถใช้เวลาในการสะสมที่ไม่นานนัก
- 2 จะสังเกตเห็นความสัมพันธ์ว่า ถ้าเอาอัตราดอกเบี้ยมาคูณกับระยะเวลาแล้วได้ใกล้เคียงกับ 72 แล้วล่ะก็ เงินที่ฝากไว้ก็จะกลายเป็นสองเท่าทันที ยกตัวอย่างเช่น $10 \times 7 = 70$ หรือ $5 \times 14 = 70$ หรือ $7 \times 10 = 70$ หรือ $3.5 \times 20 = 70$ อย่างที่สมมติในตัวอย่างข้างบนเป็นต้น (ไม่เชื่อลองกดเครื่องคิดเลขหรือถามแอดมินดูครับ) ยิ่งถ้าเอาให้ผลลัพธ์ได้ 72 เป๊ะๆ ก็จะได้ค่าเป็นสองเท่าเกือบเป๊ะๆ ครับ

กฎของ 72

เงิน 1 ล้านบาทในตอนนี ถ้าฝากไว้ดอกเบี้ย 6% ต่อปี จะกลายเป็น 2 ล้านบาทในอีก 12 ปีข้างหน้า หรือไม่อย่างนั้น เงิน 1 ล้านบาทในตอนนี ถ้าฝากไว้ดอกเบี้ย 12% ต่อปี จะกลายเป็น 2 ล้านบาทในอีก 6 ปีข้างหน้า

หลักการในการคิดเบี้ยประกันภัย

ลองดูกันในตอนนี้ว่าวิธีคิดเบี้ยประกันภัย สำหรับการประกันภัยประเภทต่างๆ เขาคิดกันยังไงครับ

คอร์สที่สามนี้เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับคณิตศาสตร์สำหรับแอกซัวร์โดยเฉพาะเรียกว่า Actuarial Mathematics ตอนแรกก็ยุ่งๆ อยู่เหมือนกัน เพราะว่าเรียนจบจากคณะวิศวกรรมศาสตร์มาก็เรียนวิชาคณิตศาสตร์มาเกือบทุกรูปแบบแล้ว ที่นี้ยังจะมีคณิตศาสตร์ที่ยากกว่านั้นอีกห่อ อันนี้ก็เป็นคำถามที่มีขึ้นในใจเว็บแรกออกมา แต่หลักการของวิชานี้ก็อยู่ที่การผสมผสานกันของวิชาทฤษฎีดอกเบี้ย (Theory of Interest) กับวิชาสถิติศาสตร์และคณิตศาสตร์ (Statistics and Mathematics) เข้ามาด้วยกันอย่างเหลือเชื่อ กลายๆ ว่าก็เอาสิ่งที่เรารู้มาสองคอร์สแรก มาประยุกต์ใช้ในการคำนวณสิ่งที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตจากการประเมินทางสถิติแล้วก็คิดกลับมาเป็นตัวเลขในปัจจุบันนั่นเอง

วิธีนี้สามารถใช้ประยุกต์ได้กับสิ่งต่างๆ รอบตัวเราอย่างเห็นได้ชัด ยกตัวอย่างเช่น การคำนวณต้นทุนของการรับประกันสินค้า (Warranty) เช่นถ้าเราไปซื้อวิทยุแล้วมันเกิดเสียขึ้นมาเราก็เลยต้องส่งคืนศูนย์ซ่อม ต้นทุนของการประกันสินค้าเหล่านี้จริงๆ แล้วคิดรวมไปกับราคาสินค้าเรียบร้อยแล้ว โดยทางโรงงานที่ผลิตวิทยุจะมีการเก็บรวบรวมข้อมูลทางสถิติไว้อยู่เรื่อยๆ ว่าสินค้าตัวนั้นมีโอกาสในการเสียเกิดขึ้นเท่าไร (ใช้ทฤษฎีความน่าจะเป็น) แล้วจะเสียตอนไหน อีกทั้งถ้าเกิดการเสียขึ้นแล้วจะมีต้นทุนในการเสียค่าซ่อมเท่าไร จากนั้นก็คาดคะเนเป็นตัวเงินที่จะต้องจ่ายออกไปเป็นค่าซ่อมในอนาคตแล้วก็คิดคำนวณกลับมาเป็นค่าปัจจุบัน (ทฤษฎีดอกเบี้ย) ซึ่งก็คือต้นทุนของการรับประกันสินค้าตัวหนึ่งๆ นั่นเอง

ที่นี้ปกติแล้วการรับประกันสินค้าจากโรงงานส่วนใหญ่จะรับประกันกันที่ 6 เดือนถึง 2 ปี การเก็บสถิติหรือการคาดคะเนอะไรต่างๆ ก็ไม่ได้เป็นเรื่องยากอะไรนัก วิศวกรโรงงานก็สามารถทำได้ แต่ที่นี้พอเอา

หลักการเดียวกันมาใช้กับสิ่งต่างๆ รอบตัวเราที่ต้องมีระยะเวลาในการรับประกันมากขึ้นและซับซ้อนขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการประกันบ้าน รถ หรือ เรือ ไปจนถึงเรื่องสุขภาพของคนและการประกันชีวิต

แทนที่จะเก็บสถิติจากการเสียชีวิตของวิทย์ก็กลายเป็นการเก็บสถิติของการเสียชีวิตของคน แต่สถิติที่ต้องนำมาใช้ก็ต้องซับซ้อนและเป็นเชิงลึกมากขึ้น เพราะว่าคนแต่ละอายุแต่ละเพศ และแต่ละชั้นอาชีพ รวมถึงประวัติสุขภาพของญาติโกโหติกาที่แตกต่างกัน อีกทั้งการรับประกันแบบนี้ไม่ได้เป็นแค่ปีสองปี หากแต่ต้องคาดคะเนเงินที่ต้องจ่ายออกไปทั้งชีวิตของคน ซึ่งก็อาจจะหมายถึงการคำนวณสิ่งที่ต้องเกิดขึ้นในอีก 50 ปี หรือ 100 ปีข้างหน้าเลยทีเดียว ปัจจุบันเรื่องดอกเบี้ยในการลงทุน อัตราการเสียชีวิต รวมถึงค่าใช้จ่ายของบริษัทที่จะต้องคาดเดาให้ถูกต้องในอีกหลายๆ สิบบ้างหน่าอันนี้หลักเลียงไม่ได้เลยที่ต้องใช้วิชาความรู้หลายๆ อย่างเข้าช่วย

คอร์สที่สามนี้จึงเน้นถึงวิธีการคำนวณให้ได้ต้นทุนออกมาหลังจากที่มีคนบ่อนสมมติฐานต่างๆ มาให้เรียบร้อยแล้ว เรียกว่าพอสอบมาถึงคอร์สนี้แล้วก็คิดอัตราเบี้ยประกันภัยได้สบายมาก แต่เนี่ยยังเพิ่งแค่ระดับต้นเท่านั้นครับ เพราะการคำนวณอัตราเบี้ยประกันภัยสมัยนี้ใช้คอมพิวเตอร์คำนวณแล้วคลิ๊งๆ เดียวก็เสร็จ แล้วผมว่างานต่างๆ ในอนาคตอันใกล้นี้จะสามารถหาคอมพิวเตอร์มาแทนกันได้ทั้งนั้น แต่สิ่งที่คนเราทำได้มากกว่านั่นก็คือ คนเราคิดเป็นแล้วก็ต้องคิดอย่างสร้างสรรค์ได้ด้วย

อาจเป็นเพราะชื่อของแอกซัวร์ในบริษัทประกันชีวิตและวินาศภัยยังมีอีกชื่อหนึ่งว่า “นักคณิตศาสตร์ประกันภัย” ทำให้คนทั่วไปอาจจะมีความคิดที่เข้าใจผิดอยู่ว่าแอกซัวร์มีหน้าที่แค่ค้นตัวเลขออกมาเท่านั้นก็จบ หรือคนอีกกลุ่มก็จะคิดว่าแอกซัวร์เป็นเพียงแค่เครื่องคิดเลขขององค์กรเท่านั้น ซึ่งจริงๆ แล้วก็มีแอกซัวร์ประเภทเครื่องคิดเลขอยู่เป็นจำนวนมากในแถบประเทศบ้านเราอยู่เหมือนกัน คือสั่งให้จับ “หนึ่ง” มาบวกกับ “หนึ่ง” ก็จะกลับไปนั่งมหาตัวเลขแล้วก็ตอบกลับมาว่า “สอง” เอาดี้อ่า โดยที่ไม่ได้ใส่สารเพิ่มเติมอะไร

เรื่องที่เป็นตรรกะ การคำนวณ การใช้ภาษา และความจำเป็น ส่วนที่สมองซีกซ้ายต้องทำงานเป็นหลัก ซึ่งในอนาคตนี้อะไรที่เราใช้สมองข้างซ้ายทำได้นั้น คอมพิวเตอร์คงเลียนแบบทำได้หมด แต่สิ่งที่สำคัญกว่านั้นก็คือ คนเรามีจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ และความรู้สึก ดังนั้นถ้าจะให้กล่าวกันตรงๆ แล้วบทบาทของแอคซัวร์ก็คือนักคิด นักออกแบบ และนักวางแผนกลยุทธ์ทางการเงิน ส่วนคณิตศาสตร์นั้นเป็นเพียงพื้นฐานของการใช้ตรรกะและการตีความตัวเลข

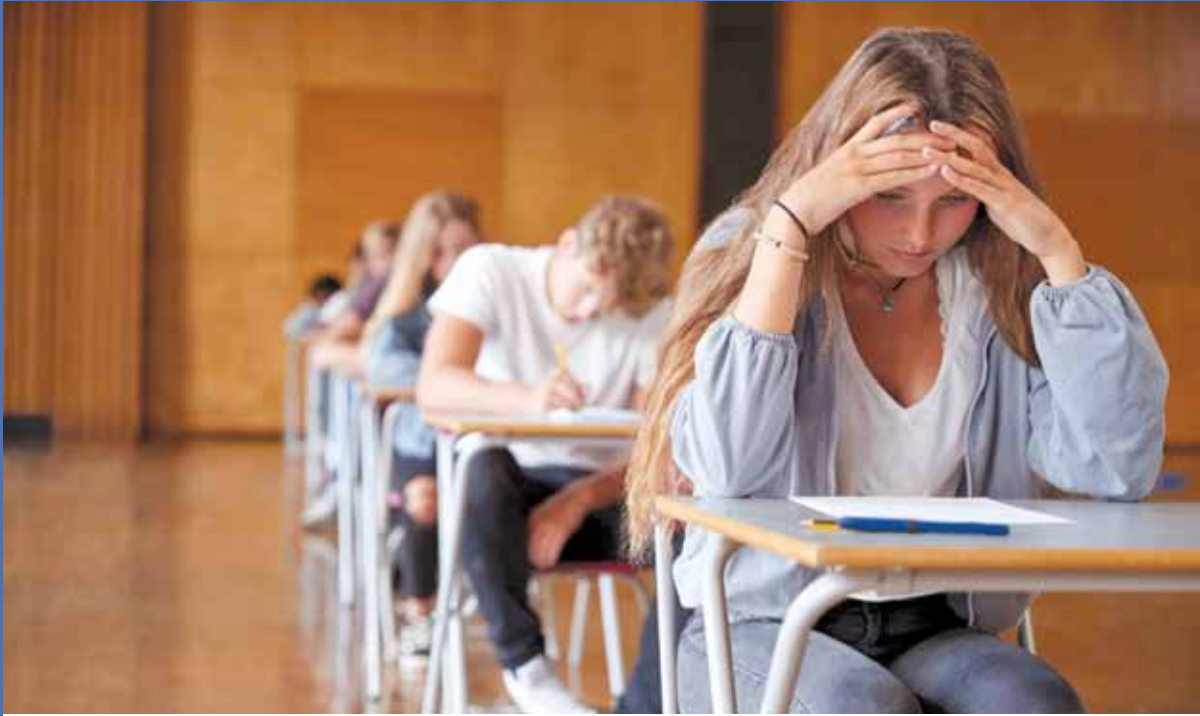
และถ้าคิดว่าแอคซัวร์เป็นเครื่องคิดเลขนั้นก็คงจะต้องคิดกันใหม่ เพราะหน้าที่ของแอคซัวร์ที่ถูกต้องแล้วก็คือการสร้างเครื่องคิดเลขออกมาให้คนอื่นได้ใช้ หรือการจำลองโมเดลรูปแบบต่างๆ ออกมา ส่วนตอนใช้จริงก็แค่ใส่ค่าตัวแปรต่างๆ แล้วก็กดปุ่มคลิกเดียวจบครับ

ข่าวดีสำหรับแอคซัวร์นิกคิต

Richard Wetherill เป็นนักหมากรุกที่เก่งมาก สามารถมองเกมทะลุถึง 8 ชั้นได้ล่วงหน้า แต่อยู่ๆ เขาก็รู้สึกว่าตัวเองคิดได้ช้าลงและมองเกมได้แค่ 5 ชั้นล่วงหน้าเท่านั้น ปรากฏว่าจริงๆ เขาเป็นโรคอัลไซเมอร์ขั้นรุนแรง ถ้าเป็นคนธรรมดาละก็ คงจะมีอาการหนักจนไม่สามารถจำอะไรๆ ได้แล้ว แต่เพราะว่าการเป็นนักหมากรุกจะต้องคิดและแก้โจทย์ที่ทำทายเสมอเหมือนแอคซัวร์ เพราะฉะนั้นจากข่าวนี้ก็หมายถึงว่าการเป็นแอคซัวร์จะทำให้มีโอกาสได้รับผลกระทบจากโรคอัลไซเมอร์น้อยลงมาก และอีกอย่างก็คือผมเห็นแอคซัวร์รุ่นพี่ในตอนที่สมัยทำงานอยู่ที่ฮ่องกงนั้น ก็เป็นนักหมากรุกกันก็มาก

คำถามที่เไม่กล้าตอบ : การเป็นแอคซัวร์อาจทำให้มีโอกาสเป็นโรคอัลไซเมอร์น้อยลง แต่แก่ไวขึ้นหรือเปล่า?

เมื่อสอบตก

ถ้าสอบตกก็เศร้าสิครับ ไม่ว่าใครคนไหนที่มีหัวใจก็ตอบได้ แต่การจะจัดการกับความรู้สึกแบบนี้ได้อย่างไรต่างหากที่ผมอยากจะเอ่ยถึง ในการสอบนั้น มีได้ก็ต้องมีตก จนกระทั่งบางคนบอกว่า “สอบได้เป็นเรื่องตลก สอบตกเป็นเรื่องธรรมดา” อันนี้เป็นกฎเหล็กที่แอกซ์วรีทุกคนที่ได้ลองสอบดูจะต้องยอมรับ แต่สำหรับคนที่อยู่บนเส้นทางคู่ขนานและไม่เคยได้สอบอาจจะรู้เพียงแค่มันยาก มันก็เหมือนกับคนฮ่องกงที่รู้ว่าพริกชี้ฟ้ามันเผ็ด แต่จะเผ็ดแค่ไหนถ้าไม่ได้ลองก็คงบรรยายเป็นคำพูดไม่ถูก

ในช่วงชีวิตของการสอบนั้น มีอยู่ครั้งหนึ่งที่คุณสอบตก แล้วก็ไม่ใช่คอร์สอื่นไกลที่ไหนเลย คอร์สที่สามที่เพิ่งกล่าวไปนี่เอง

มาถึงตรงนี้แล้ว ตอนนั้นก็รู้ซึ้งว่าโอกาสในการผ่านแต่ละครั้งอยู่ที่ประมาณ 1 ใน 3 เท่านั้น และถ้าเป็นอย่างนั้นจริงๆ กว่าที่จะสอบจนครบ 8 คอร์สก็จะต้องใช้เวลาสอบถึง 24 ครั้ง ถ้าปีหนึ่งมีให้สอบสองครั้ง ก็หมายถึงต้องใช้เวลาทั้งหมดราวๆ 12 ปีโดยเฉลี่ยจากสถิติที่มีอยู่ในขณะนั้น (ปี พ.ศ.2544)

การสอบนั้นไม่ได้และมีตกเป็นธรรมดา และถ้าหากว่าเราสอบตก นั่นก็หมายความว่าเรายังมีอะไรที่อาจผิดพลาดและต้องแก้ไขปรับปรุงในบางจุดอยู่ และพอเมื่อวิเคราะห์ออกมาทีละส่วนๆ ก็จะทำให้มองเห็นสิ่งที่จะต้องปรับปรุงได้ชัดเจนยิ่งขึ้น อาจแยกออกมาเป็นปัจจัยที่เกิดเพราะตัวเองซึ่งควบคุมได้ เช่น เทคนิคการอ่านหนังสือ ความถนัดในวิชา ความเพียงพอของเวลาที่ทุ่มให้กับการอ่านหนังสือ เป็นต้น ส่วนปัจจัยภายนอกที่เกิดเพราะคนอื่นซึ่งควบคุมไม่ได้ ก็ยกตัวอย่างได้เช่น มีภาวะฉุกเฉินของครอบครัว โรคประจำตัวกำเริบ หรืองานเร่งด่วน เป็นต้น

ถ้าเรายังพยายามได้ไม่ดีพอ ก็พยายามมากขึ้น แล้วก็ปรับปรุงวิธีการอ่านหนังสือของตัวเองให้ดีขึ้น บวกไปกับการเติมไฟความมุ่งมั่นให้ฮึกเหิมขึ้นอีกรอบ ล้มแล้วก็ลุกยืนขึ้นใหม่อีกครั้ง แล้วก็ตั้งใจว่าจะพยายามไม่ให้ล้มเพราะสาเหตุเดิมๆ อีก

แอกซ์วรีอย่างผมเองก็เคยสอบตกวิชาคณิตศาสตร์ มากับเขาเหมือนกัน ท้าความกลับไปตอนสมัยมัธยมศึกษา

ปีที่ 4 ตอนนั้นผมไม่ได้ชอบวิชาเลขเลย แล้วก็คงอาจประมาณ เพราะคิดว่ามันไม่ยาก ผลก็เลยออกมาว่าผมต้องไปสอบซ่อม โดยปริยาย จากนั้นจึงเดินเข้าไปถามคุณครูให้ช่วยแนะนำ การเรียนเลขให้เข้าใจ และก็ได้เปลี่ยนทัศนคติจากเกลียด เป็นชอบวิชาเลขขึ้นมา จนพัฒนาตัวเองมาเรื่อยๆ จากวิชา เลขที่มีแว่วว่าจะเป็นตัวถ่วงในการสอบเอนทรานซ์ กลับ กลายเป็นว่าวิชาเลขเป็นวิชาที่ผมทำคะแนนได้ดีที่สุดของ คณะเอนทรานซ์ และก็มีส่วนที่ได้อยู่เรื่อยๆ ในสมัย ที่เรียนในมหาวิทยาลัยให้เห็น ผมจึงเชื่อว่าการเป็นแอดซัวร์ ที่ดีไม่จำเป็นจะต้องมีพรสวรรค์ทางด้านคณิตศาสตร์มา ตั้งแต่กำเนิด แต่ต้องใช้พรแสวงเพราะว่าของพวกนี้สามารถ ฝึกฝนกันได้ และเมื่อเปลี่ยนจากสิ่งที่เกลียดเป็นชอบแล้ว ก็ไม่มีอะไรที่ไขว่คว้าไปไม่ถึง

ตั้งนั้นก่อนเตรียมตัวสอบ ก็เตรียมกายเตรียมใจ ออกกำลังกายอย่างเต็มที่ ดูหนังที่ชอบ (กับคนที่อยากดู) แล้วก็กินอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย เรียกได้ว่าเต็ม พลังให้ร่างกายกับจิตใจก่อน แล้วก็จัดตารางอ่านหนังสือ

ให้ดี เมื่อเข้าช่วงที่ต้องอ่านหนังสือสอบก็ตั้งใจอ่านให้เต็มที่ จากนั้นก็จะผ่านไปได้ด้วยดี

“อดทนเวลาที่ฝนพร่าอย่างน้อยก็ทำให้เราได้เห็น ถึงความแตกต่าง เมื่อวันเวลาที่ฝนจางฟ้าก็คงสว่างและทำให้ เราได้เข้าใจ ว่ามันคุ้มค่าแค่ไหนที่เฝ้ารอ” จากบอย โกสิยพงษ์

- สอบ** ทั้งวันทั้งปี ไม่มีพัก
- ตก** หลุมรักกับใครก็ได้
- อีก** ทั้งงานทั่วมุมจนเหนื่อยใจ
- แล้ว** ทำไมจึงยังตั้งตาทำ
- กิน** แล้วนอนพักผ่อนจนอึดหน่า
- แล้ว** ระกำซ้ำทุกข์จนสุขสม
- ทุก** ครั้งเมื่อสอบตกอย่าทุกข์ตรม
- ที่** ละหนเอาให้ผ่านสำราญใจ

หมายเหตุ - คำกลอนนี้ สามารถอ่านแบบแนวตั้งตาม คำแรกของแต่ละประโยคที่ขีดเส้นใต้ได้

● **เกร็ดเล็กเกร็ดน้อยจากแอดซัวร์**

เหตุผลและข้ออ้างของคนส่วนใหญ่เอาไว้ใช้ เมื่อไม่ยอมสอบ

- ไม่มีเวลา เพราะมีธุระส่วนตัวเยอะ บ้างก็อาจจะบอกว่าต้องการมีสมดุลเวลาของชีวิต (แต่คนที่สอบ แอดซัวร์ก็มีสมดุลเวลาของชีวิตเหมือนกันครับ)
- ไม่รู้สอบไปทำไม เจ้านายไม่เคยรัก
- กลัวพื้นฐานคณิตศาสตร์ไม่แน่นพอ
- รู้สึกภาษาอังกฤษยังไม่ดีพอ
- ประสบการณ์เยอะล้นฟ้าอยู่แล้ว ไม่อยากเสียเวลาลงมาสอบ

● **เหตุผลและข้ออ้างของคนส่วนใหญ่เวลาสอบตก**

- เตรียมตัวไม่ทัน มีธุระที่สำคัญกว่าต้องสะสาง
- เจ้านายให้งานเยอะไป ทำให้ไม่ได้อ่านหนังสือได้เต็มที่ (อันนี้เจ้านายก็ไม่รัก)
- เครืองคิดเลขเสียเวลาสอบ (ประมาณว่าเบตหมด) ลืมเอาบัตรสอบไป ไม่สบายหรือท้องเสียในวันสอบ (อันนี้มีคนไข้เยอะ) หรือไม่ก็แฟนไปมีชู้ไหนดช่วงสอบ (แมวไม่อยู่น้องหนูร้าย)
- ไม่รู้จริงหรือไม่ แต่บางคนก็มีเหตุผลว่าสอบตกเพราะฝนชื้อผิด กรอกเลขประจำตัวผิด หรือลืมเซ็นชื่อ เป็นต้น
- ยอมรับว่าอ่านโจทย์ภาษาอังกฤษไม่ทัน

BEING UNIQUE LIFE

REINSURANCE SOLUTIONS PROVIDER

www.thairelife.co.th

20th **THREL**
ANNIVERSARY
THAIRE LIFE ASSURANCE PCL.

**ไทย
ประกัน
ชีวิต**

คิด เคียงข้าง ทุกชีวิต

“ขอบคุณ”

ขอขอบคุณลูกค้าทุกคนที่เชื่อมั่นและไว้วางใจ ให้โอกาสเราได้ดูแลคุณ
จนมีวันนี้ วันที่ **ไทยประกันชีวิต** ได้รับรางวัลแห่งความสำเร็จอีกครั้ง
รางวัล**บริษัทประกันชีวิตที่มีการบริหารงานดีเด่น อันดับ 1 ประจำปี 2562**
จากสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.)
รวมถึงรางวัลทั้งในระดับประเทศ และต่างประเทศอีกหลายรางวัล

เราຍົงคมู่มั่นเป็นทุกคำตอบของชีวิต ด้วยการพัฒนาศักยภาพบุคลากร
สร้างสรรค์นวัตกรรมด้านผลิตภัณฑ์และบริการ พร้อมดำเนินธุรกิจอย่างมืออาชีพ
บนพื้นฐานความซื่อสัตย์ สุจริต ควบคู่กับการบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมอย่างต่อเนื่อง
เพื่อดูแลชีวิตลูกค้าให้ดียิ่งขึ้นตลอดไป

รางวัลที่ได้รับ

- Grand Stevia Award 2020 จาก International Business Awards (Stevia Awards) ประเทศสหรัฐอเมริกา
- Brand of the Year 2019-2020 จาก World Branding Forum ประเทศอังกฤษ
- รางวัลบริษัทประกันชีวิตที่มีการบริหารงานดีเด่น อันดับ 1 ประจำปี 2562 จากสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.)
- CSR Initiative of the Year 2020 Thailand จาก Insurance Asia Magazine ประเทศสิงคโปร์
- Best Life Insurance Company, Thailand, 2016, 2017, 2018, 2019 จาก Finance World Finance ประเทศอังกฤษ
- Asia Responsible Enterprise Awards 2020 จากสถาบัน Enterprise Asia ประเทศสิงคโปร์